

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, SVIBANJ 2015. ■ GODIŠTE IX. ■ BROJ 53 ■ ISSN 1846-4076

2

**SJEDNICA
PREZBITERSKOG VIJEĆA**

4

DOGAĐAJNICA

**Dvadeseta obljetnica
»Bljeska« u Okučanima**

**Osnovana nova katolička
osnovna škola u Virovitici**

**Proslavljen blagdan
bl. Ivana Merza u Slatini**

**Zahvala Caritasa
Požeške biskupije za
pomoć nastradalima
u poplavama**

8

MOJA VJERA

Antonija Hart iz Požege

21

BRAĆA NAŠA POTREBITA

**Sedmeročlana obitelj
Milana i Anđe Majdandžić**

22

OBITELJ

**Obitelj Zvonka i Nedjeljke
Arić iz Gornjih Crnogovaca**

24

DUHOVNA MISA O

26

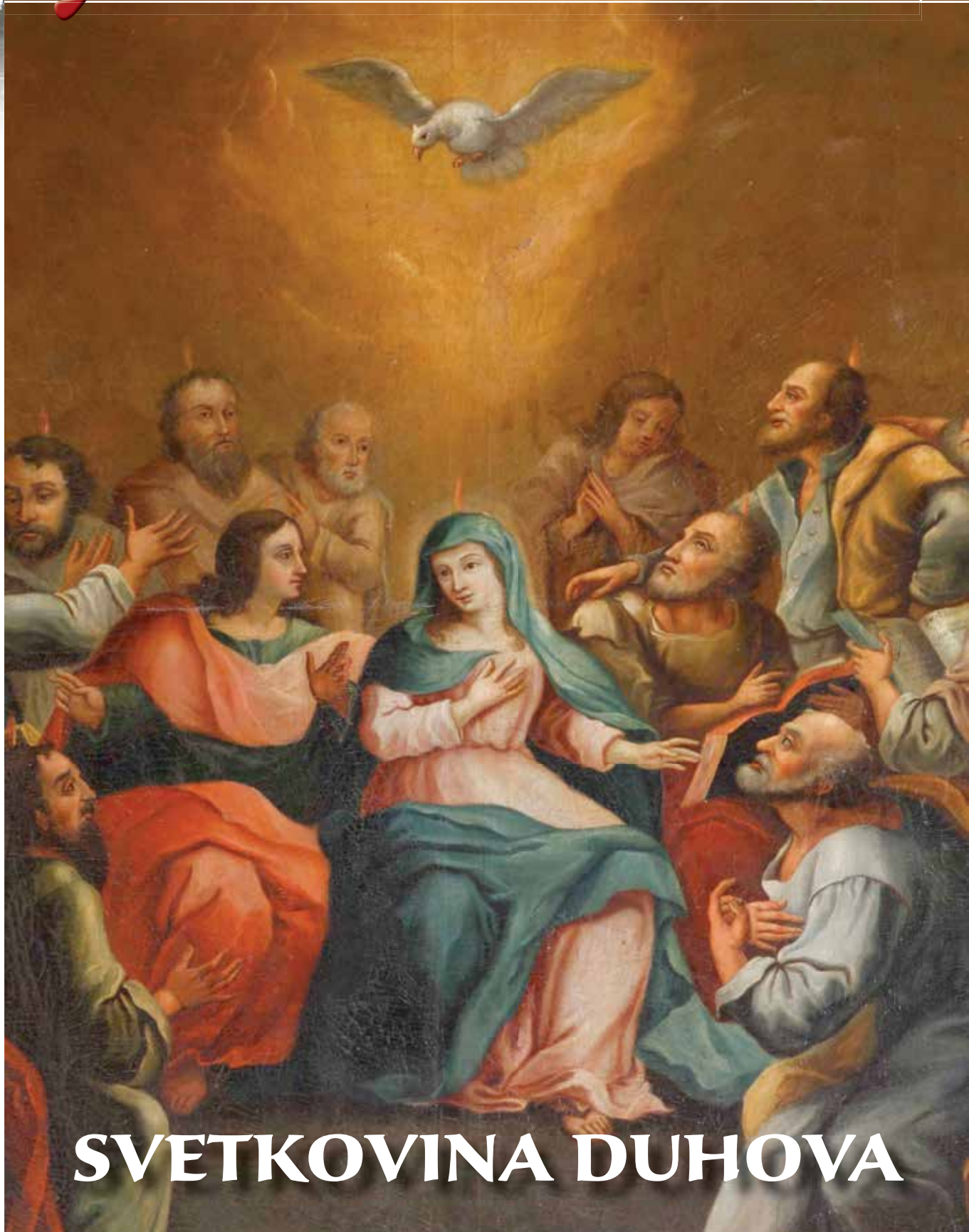
SPORT

**Ana Tomičić
iz Štivice**

27

**CRKVENO-POVIJESNE
OSOBE**

Ugrin Csak, nadbiskup

SVETKOVINA DUHOVA

Unatoč brojnim poteškoćama osobne, crkvene, a napose društvene naravi, budimo hrabri u promišljanju kako nam je u svjetlu Duha Svetoga i u njegovoj snazi u današnjem hrvatskom društvu svjedočiti cjelovitog Krista, njegovu pobjedu nad smrću, istinsku ljudsku slobodu i dostojanstvo.

Biskup Antun Škvorčević

SJEDNICA PREZBITERSKOG VIJEĆA POŽEŠKE BISKUPIJE

I danas je živo Isusovo djelo u snazi Duha Svetoga

U Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Biskupskom domu u Požegi, pod predsjedanjem biskupa mons. dr. Antuna Škvorčevića, održana je 18. svibnja 2015. godine redovita sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije. Biskup je najprije pozdravio prisutne vijećnike, zahvalio im za sudjelovanje na sjednici kao i za sve napore koje ulažu u svećeničkom djelovanju.

Dar Duha Svetoga

Biskup je istaknuo je kako je znakovito da se ovo zasjedanje održava u vremenu između svetkovine Isusova Uzašašća i Pedesetnice što podsjeća na prvu devetnicu kada su se zbunjeni apostoli, još uvijek u nepotpunoj jasnoći s obzirom na Isusa, okupili na molitvu u dvorani Posljednje večere, otvorili se daru Duha Svetoga koji je na dan Pedesetnice u njima oživio ono što je Isus ostvario za naše spasenje tijekom svoga zemaljskog života, uveo ih u punu istinu o njemu i postao njihovom snagom svjedočenja kojom su krenuli u svijet. Tijekom dvije tisuće godina, rekao je biskup, ta snaga Duha nije se umanjila te je apostolsko svjedočanstvo i danas živo među nama, a mi smo u toj istoj snazi postali dionici Isusova poslanja. Taj pogled vjere, nastavio je biskup, potiče nas da, unatoč brojnim poteškoćama osobne, crkvene, a napose društvene naravi, budemo hrabri u promišljanju kako nam je u svjetlu Duha Svetoga i u njegovoj snazi u današnjem hrvatskom društvu svjedočiti cjelovitog Krista, njegovu pobjedu nad smrću, istinsku ljudsku slobodu i dostojanstvo. Podsjetio je da ovih dana, između ostaloga, sudjelujemo i na slavljinama svete potvrde te da smo svjedoci kako se Crkva i danas rađa iz vode i Duha Svetoga. Dodao je da smo u napasti kod djece i roditelja vidjeti samo ono ljudsko i ograničeno pa nam se čini da sve ono što nastojimo u pripravi za sakramente nije dovoljno da bi se u njima dogodilo Božje djelo. Ukazao je na to da se Božje djelo, kako doznajemo iz svjedočanstva Djela apostolskih, ne ostvaruje kroz naše ljudsko djelovanje, nego darom Duha Svetoga. Rekao je da smo pozvani puno moliti zbog uvjerenja da se tako otvaraju prostori u kojima se ostvaruje djelo Božje i traži naša suradnja. Potaknuo je svećenike da u tom raspoloženju sa svojim vjernicima proslave svetkovinu Duhova.

Znakovitost održavanja ove sjednice, s obzirom na nadnevak, je u tome što se održava na dan zemaljskog rođendana sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije te mu je i ovom prigodom povjerio sve pastoralne nakane ove mjesne Crkve.

Završetak Godine sv. Terezije Avilske

Završetak Godine sv. Terezije održat će se na Biskupijski dan, 26. rujna, prigodom 18. obljetnice uspostave Požeške biskupije, a na razini grada Požege i Župe na sam blagdan Sv. Terezije Avilske, 15. listopada. Na Biskupijski dan u Katedralu će hodočasti svi svećenici, vjeroučitelji, članovi župnih ekonomskih i pastoralnih vijeća, lektori, izvanredni djelatnici pričešti, crkveni pjevački zborovi i članovi pokreta i udruga koji će prije podne imati svoje zasebne programe, a potom u podne zajedno sudjelovati na misnom slavlju u katedralnom dvorištu.

Papin pohod Sarajevu

Podsjetio je da se nalazimo pred važnim događajima koji su prije svega radosni, ali i zahtjevni, a među kojima je i dolazak pape Franje u Sarajevo 6. lipnja ove godine. Naglasio je da Papin dolazak u Sarajevo nije tek nešto usputno, nego da ima snažnu crkvenu dimenziju jer nasljednik onoga Petra, koji je pokrenut Duhom Svetim postao svjedokom Isusova djela i na kojem je Isus odlučio izgraditi svoju Crkvu, dolazi i okuplja vjernike s prostora Bosne i Hercegovine, Hrvatske i drugih zemalja te će se u euharistijskom slavlju koje on predvodi s drugim biskupima, svećenicima i ostalim Božjim narodom, kako uči II. vatikanski sabor, očitovati i ostvariti Isusova Crkva. Naglasio je da je to pristup vjere spomenutom događaju i da upravo u tom smislu valja u što većem broju sudjelovati na susretu s Papom u Sarajevu. Biskup je potom upoznao vijećnike s dnevnim redom sjednice i poželio da, otvoreni svjetlu Duha Svetoga, mogu donositi prave odluke.

Zahvala Caritas

Nakon što je tajnik Vijeća Ivica Žuljević pročitao zapisnik s prethodne sjednice, vijećnici su se zajedno s biskupom osvrnuli na ostvarenje njezinih zaključaka. Među njima je bilo i pitanje pomoći poplavljenima prije godinu dana na području Požeške biskupije; u Pleternici, Lipiku i Bokšić Lugu.

Ravnatelj Biskupijskog Caritasa Goran Lukić izvijestio je o svim akcijama koje je Caritas tada pokrenuo te pruženoj pomoći nastradalima od poplava; izgradnji nekoliko obiteljskih kuća, nabavi građevinskog materijala za obnovu objekata, kupnji bijele tehnike, aparata za isušivanje od vlage, ogrjeva za zimu, namještaja, školskih knjiga te novčanoj pomoći poljoprivrednicima tih područja za sjetvu. Za sve spomenuto Caritas je izdvojio oko dva i pol milijuna kuna koje je prikupio od vjernika u svim župama Požeške biskupije, gospodarstvenika i dobročinitelja te Hrvatske biskupske konferencije. Ujedno je ravnatelj Lukić zamolio vijećnike da riječi zahvale prenesu svim župnicima i vjernicima koji su pritekli u pomoć nastradalima.

O biskupijskom hodočašću u Avilu i Fatimu prigodom 500. obljetnice rođenja sv. Terezije Avilske izvijestio je mons. Josip Devčić, povjerenik za hodočašća. Slijedila je potom točka o pastoralnom pohodu pape Franje Sarajevu u kojoj je biskup istaknuo kako spomenuti događaj, uz navedeno vjersko, ima i šire značenje jer će Papin dolazak svratiti pozornost čitavoga svijeta na Bosnu i Hercegovinu koja još uvijek traži političko rješenje za svoje stanje. Kancelar Lukić izvijestio je kako je do sada iz Požeške biskupije prijavljeno oko 1 600 hodočasnika te spomenuo da će svi župni uredi na vrijeme dobiti točne informacije o ulaznicama, parkiranju i ulasku na stadion Koševo.

Godina sv. Terezije Avilske

Raspravljalo se zatim o završetku Godine sv. Terezije te je zaključeno da će se prigodno slavlje održati na Biskupijski dan, 26. rujna, prigodom 18. obljetnice uspostave

će sveta vrata na rimskoj Katedrali, bazilici sv. Ivana Lateranskog, a svi biskupi istovremeno će diljem svijeta učiniti to istu u katedralama svojih mjesnih crkava i tako znakovito očitovati zajedništvo jedne Isusove Crkve kojoj je na čelu rimski biskup.

Zatvaranje jubileja bit će 20. studenoga 2016., na svetkovinu Krista Kralja. U Požeškoj biskupiji Godina jubileja milosrđa otvorit će se spomenutoga 13. prosinca u Voćinu gdje se toga dana spominjemo rušenja crkve i stradanja 47 nedužnih civila, a u požeškoj Katedrali istoga dana na večernjem misnom slavlju. Spomenuto je kako bi za tu prigodu trebalo na Katedralu postaviti nova prikladna ulazna brončana vrata. Osnovan je Odbor za pripremu slavlja tijekom Jubileja milosrđa na čelu s Josipom Krpeljevićem koji će se, među ostalim, pobrinuti da se za korizmu 2016. izrade kateheze na temu milosrđa po enciklici „Bogat milosrdem“ pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije i prema građi koja će se eventualno primiti iz Rima od Vijeća za promicanje nove evangelizacije. Uglazbit će se geslo Godine milosrđa „Budite milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš nebeski“ i pjevati u svim župama. Biskup je također istaknuo kako će spomenuta Godina milosrđa, s posebnom pozornošću na sakramentu pomirenja, biti dobar uvod u Euharistijski kongres koji će se, kako je odlučeno 2007. godine, održati 2017. o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije, a čija će priprava započeti u dekanatima i župama od Biskupijskog dana 2016. godine.

Projekti za obitelji

Zatim su na programu bila neka aktualna pastoralna pitanja, među kojima je prvenstveno razmatran pastoral braka i obitelji. Ukratko su predstavljene odgovori voditelja Tečaja pripreme za brak koje su dali na susretu održanom u Požegi 14. studenog 2014., a koje je obradio Mario Mesić, povjerenik za pastoral braka i obitelji. Biskup je podsjetio na poticaje završnog dokumenta Izvanredne treće opće biskupske sinode s obzirom na Tečaj pripreme za brak te najavio da će na početku nove pastoralne godine svi voditelji primiti smjernice po kojima će djelovati, služeći se priručnikom Požeške biskupije izrađenim za tu svrhu, a koji je potrebno uručiti svakom sudioniku. Ravnatelj Caritasa Goran Lukić potom je predstavio projekte u prilog obiteljima, osobito onim s brojnom djecom, istaknuvši kako se na njihovu hodočašću u Voćinu na Veliku Gospu dodjeljuje pomoć za nastupajuću školsku godinu. Spomenuo je i dodjelu stipendija za učenike i studente, plaćanje rezijskih troškova, nabavu ogrjeva za zimu, akciju Kruh naš svagdašnji s dnevnim podjelom kruha i mljeka, Caritasovu kuhinju

Godina milosrđa u Požeškoj biskupiji

Papa Franjo Godinu jubileja milosrđa otvorit će 8. prosinca 2015. na blagdan Bezgrješnog začeća BDM tako što će otvoriti sveta vrata na bazilici sv. Petra, a na 3. nedjelju došašća, 13. prosinca, otvorit će sveta vrata na rimskoj Katedrali, bazilici sv. Ivana Lateranskog dok će svi biskupi istovremeno diljem svijeta učiniti to isto u katedralama svojih mjesnih crkava i tako znakovito očitovati zajedništvo jedne Isusove Crkve kojoj je na čelu rimski biskup.

Zatvaranje Jubileja održat će se 20. studenoga 2016., na svetkovinu Krista Kralja. U Požeškoj biskupiji Godina jubileja milosrđa otvorit će se spomenutoga 13. prosinca u Voćinu gdje se toga dana spominjemo rušenja crkve i stradanja 47 nedužnih civila, a u požeškoj Katedrali istoga dana na večernjem misnom slavlju.

s dnevnim obrocima, školsku kuhinju i druge karitativne akcije za koje je Biskupijski Caritas prošle godine utrošio više od milijun kuna. Zaključeno je da se pomoć siromašnim obiteljima u suradnji sa župnim Caritasima pojača poticanjem solidarnosti na svim razinama.

Pozornost je posvećena i pastoralu duhovnih zvanja te je naglašena važnost Djela za zvanja i molitve na tu nakanu u svim župama. Raspravljeno je hoće li se i nadalje podržavati dosadašnji model okupljanja ministranata u Velikoj te potreba popravka tamošnjih prostora za tu svrhu.

KOORDINACIJA UDRUGA IZ DOMOVINSKOG RATA PAKRACA I LIPIKA U POSJETI KOD BISKUPA

Praştanjem se izdiţemo iznad zla

U poţeškome Biskupskom domu biskup Antun Škvorčević primio je 22. travnja peteročlano izaslanstvo Koordinacije sedamnaest udruga proisteklih iz Domovinskog rata grada Pakraca i Lipika. Branitelji su biskupu ukazali na probleme s

kojima se svakodnevno susreću u ţivotu te nastojanja oko njihova rješavanja istaknuvši kako im njegovi savjeti u tom pogledu jako puno znače. Biskup im je zahvalio za ono što promišljeno i mudro čine u očuvanju dragocjene baštine obranjene hrvatske slobode te na uzajamnoj pomoći u liječenju duhovnih rana. Upozorio je da one postupno najbolje ozdravljaju u iskrenoj i trajnoj povezanosti s Bogom i otvaranju savjesti njegovoj ljekovitoj prisutnosti.

Predstavio je i nekoliko evandeoskih načela po kojima osobno pristupa teţkim posljedicama zla još uvijek prisutnima nakon Domovinskog rata spomenuvši, meĊu ostalim, kako emotivan pristup redovito završava u nemoći mrţnje i osvete i zarobljenosti zlom, a da se praştanjem izdiţemo iznad zla i u toj slobodi najbolje čuvamo spomen na dobro koje je učinjeno

kao i na one koji su položili ţivote za domovinu. Ukazao je na potrebu da u toj slobodi prihvate i svoje srpske sugraĊane te na djelovanje Srpske pravoslavne Crkve i novog episkopa Jovana Ćulibrka u uvjerenju da meĊusobni susreti razbijaju predrasude, promiču razumijevanje, grade zajedništvo i suţivot. Obrazloţio im je neke svoje postupke u odnosu prema episkopu Jovanu i napomenuo da se trebaju čuvati bilo kakve strategije koja ide protiv čovjeka jer je ona gubitnička te da treba ulagati svoje snage u vrijednosti na kojima se temelji ţivot svakog čovjeka i njegovo dostojanstvo. U tom smislu potaknuo je branitelje na slogu u pronalaţenju i ostvarivanju odreĊenih projekata u kojima im i Crkva ţeli biti duhovna pomoć. Ugodan dvosatni razgovor završio je obostranom ţeljom da se uskoro ponovno susretnu u širem sastavu.

DVADESETA OBLJETNICA »BLJESKA« I 70. GODIŠNJICA ZAVRŠETKA DRUGOG SVJETSKOG RATA

Biskup pozvao vjernike na molitvu

Biskup Antun Škvorčević uputio je vjernicima Poţeške biskupije poziv na molitvu prigodom 20. obljetnice vojno redarstvene akcije „Bljesak“ i 70. godišnjice završetka II. svjetskog rata. Biskup u pozivu piše: „U srijedu, 1. svibnja 2015., navršava se dvadeset godina od Vojno redarstvene akcije „Bljesak“ kojom su osloboĊeni zapadno-slavonski prostori i omogućen povratak prognanima u njihova mjesta boravka. Navedenoga dana ţelimo izraziti svoju vjerničku zahvalnost Bogu i hrvatskim braniteljima za dar slobode. Istovremeno su nam u sjećanju teške patnje i trpljenja, progoni, ubojstva i nestanci brojnih ljudi, materijalna razaranja, poremećeni meĊuljudski odnosi, duboke rane u dušama mnogih. Sve to mućno i teško povjerimo Bogu i Spasitelju našem Isusu Kristu Ċija je muka i smrt na kriţu i pobjeda nad zlom i smrću izvor istinske nade i lijeka za rane u dušama. Molimo da nam on snagom svoga Duha udijeli moć milosrĊa i praştanja po kojem se ostvaruje naša nutarnja sloboda od zla. Spominjemo se dvadesete obljetnice „Bljeska“ o 70. godišnjici završetka II. svjetskog rata. Na teške posljedice toga rata podsjeća nas Jasenovac, Stara Gradiška, Slatinski Drenovac i tolika druga mjesta ljudskih stradanja. Valja nam stoga u svoju molitvu i nastojanje oko praştanja, milosrĊa i pomirenja uključiti sve one koji još uvijek svoje strategije grade na zlu i osveti da im Gospodin pokrene savjesti na obraćenje i istinsko nastojanje oko lijećenja rana prošlosti i izgradnje sadašnjosti i budućnosti na vrijednostima koje pojedincima, skupinama i narodima osiguravaju dostojanstvo, blagostanje i mir.“

Poţeški biskup Škvorčević odredio je da se 1. svibnja ove godine u svim ţupama njegove Biskupije „u svibanjsku poboţnost i svetu misu ukljuće navedene nakane i pozove vjernike na pravo evandeosko raspoloţenje prema teţkim dogaĊajima naše nedavne prošlosti na što nas je potaknuo i papa Franjo proglašenjem Godine Boţjeg milosrĊa. Tijekom cijeloga mjeseca svibnja upravljajmo Kraljici Mira svoju ţarku molitvu za mir u domovini i svijetu“, rekao je biskup. Pozvao je svećenike Novogradiškog, Novljanskog i Pakračkog dekanata da 1. svibnja, na 20. obljetnicu „Bljeska“, sudjeluju na svetoj misi u okućanskoj ţupnoj crkvi u 11.00 sati.

DVADESETA OBLJETNICA »BLJESKA« U OKUĆANIMA

Braniteljska ljubav temelj je istine o Domovinskom ratu

Piše i snimio: Robert Kupčak

Na dvadesetu obljetnicu vojno-redarstvene akcije „Bljesak“, 1. svibnja, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u okućanskoj ţupnoj crkvi u zajedništvu s vojnim ordinarijem Jurjem Jezerincem te brojnim svećenicima. Biskup je pozdravio nazočne javne duţnosnike predvoĊene predsjednikom Republike Hrvatske Kolindom Grabar Kitarović te predsjednikom Hrvatskoga sabora Josipom Lekom kao i predstavnike Hrvatske vojske i policije, a napose nazočne hrvatske branitelje i stopostotne invalide na čelu s Ċurom Glogoškim te obitelji poginulih branitelja i okućanske ţupljane od kojih je većina prije dvadeset godina prognana iz banjalućkog kraja. Rekao je kako nas plamen uskrсне svijeće podsjeća da je svjetlo jaće od tame što je znak Isusa Krista Ċija je ljubav na kriţu pobijedila zlo i smrt te da s njome sjedinjujemo ljubav naših branitelja, pobjedu u akciji „Bljesak“ kao i sve druge hrvatske pobjede. Istaknuo je da ovom svetom misom za domovinu ţelimo Bogu zahvaliti za hrvatsku slobodu i dostojanstvo, a hrvatskim braniteljima za ljubav i ţivote koju su u nju ugradili tijekom akcije „Bljesak“.

Za dostojanstvo branitelja

Započevši homiliju biskup je rekao kako je svoju današnju riječ naumio napisati kod kuće u ureĊu, ali da je od toga odustao jer mu susret sa sudionicima „Bljeska“ te pogled u njihova lica i oči pomaţe da im, potaknut Boţjom riječju, konkretnije posvjedoči ono što ovom prigodom kao vjernik nosi u srcu. Rekao je nazoćnima da sv. Pavao u današnjem čitanju iz Djela apostolskih daje izvrstan primjer kako o povijesnim dogaĊajima treba razmišljati na slojevit način. Istaknuo je da je taj pristup vaţan i s obzirom na dogaĊaje u Domovinskom ratu o kojima se pokatkad govori jednodimenzionalno za vlastite potrebe. Protumačio je kako apostol,

govoreći o dogaĊaju Isusove osude i raspeća na kriţ, podsjeća s jedne strane na ono što su njegovi protivnici učinili, potom na Boga Ċiji su naum oni i ne znajući ostvarili te konačno na Isusa koji je prividni gubitnik, ali Ċija je ljubav u tom dogaĊaju najsnaţnija sastavnica po kojoj je pobijedio smrt. Biskup je istaknuo kako se o „Bljesku“ ne bi smjelo razmišljati niti ga prosuĊivati samo kao djelo uspjele vojne strategije, nego kako je potrebno imati na umu da je u temeljima toga dogaĊaja bilo nešto više, „ljubav mnogih hrvatskih jednostavnih i malih, a zapravo velikih ljudi koji su voljeli slobodu i ljudsko dostojanstvo te ustali u obranu obitelji i domovine i bili spremni za nju dati svoje ţivote te po toj snazi duha ostvarili pobjedu“. Istaknuo je kako tu dimenziju ovog dogaĊaja ne bismo smjeli smetnuti s uma niti u političkim nadmetanjima, nego se, polazeći od nje, zauzimati za dostojanstvo hrvatskih branitelja u našem društvu. Dodao je da je braniteljska ljubav u temeljima povijesne istine o Domovinskom ratu te da bez nje sve drugo ostaje poluistina.

Biskup je potom rekao kako današnje podsjećanje na okupirane prostore zapadne Slavonije moţe u nama ponovo probuditi osjećaje mrţnje i osvete odnosno da zlo koje se dogodilo moţe ponovo zaigrati igru u našim srcima i učiniti nas svojim ţrtvama. Podsjetio je nazočne da samo Bog moţe ući u naša srca i osloboditi nas tog diktata zla.

Duhovni velikani

Zatim je ukazao na Tomino pitanje iz evanĊelja i na Isusove riječi: „Ja sam Put, Istina i Źivot“. Spomenuo je da se u Hrvatskoj zauzimamo za dobre ceste; autoputove kojima moţemo stići do odreĊenih zemaljskih ciljeva i utvrdio da Isus govori o onom putu koji konačno dovodi do smisla, do punine ţivota, do istine za koju smo stvoreni, koja bije boj u našim srcima kroz čeţnje što nas

trajno potiču da idemo dalje i više. Zapitao je hoćemo li to ugušiti u hrvatskom duhovnom biću zbog svojih političkih i drugih putova ili nam je otvoriti prostore duha i omogućiti da u našim neponovljivim i jedinstvenim osobama bude prisutno Boţje svjetlo, njegova blizina i snaga. Zapitao je i javne duţnosnike što ih pokreće u njihovu djelovanju, je li to zaista pomoć čovjeku da u Hrvatskoj ţivi dostojanstvenije i moţe li se to ostvarivati bez osluškivanja Boţjih tragova upisanih u naše ljudske čeţnje za smislom. Bez toga nastojanja, istaknuo je, dogaĊaju nam se modeli javnog ţivota po kojima u Hrvatskoj postaje tijesno. Istaknuo je da nije velika ona zemlja koja ima veliki broj stanovnika, brojne razliĊite ustanove i jako gospodarstvo, nego ona koja ima duhovno velike ljude dubokog osjećaja za Boţje dimenzije istine i za čovjeka, napose u njegovim teţkim situacijama. Spomenuo je da domovina nije prvenstveno geografski podatak te ju je, na temelju Isusove evandeoske riječi o domu Oca njegova, usporedio s gradnjom kuće koja se sastoji od zidova. Hoće li kuća postati domom, naglasio je, ne ovisi o tome kako ćemo te zidove ukrasiti ili što ćemo u kuću unijeti, nego hoće li njezini stanovnici meĊusobno ţivjeti razumijevanje, poštovanje, dobrotu, plemenitost i ljubav; vrijednosti koje se ne mogu kupiti ili nabaviti, nego primiti od Boga. Spomenuo je da su naši branitelji svojom plemenitošću, ljubavlju i poloţenim ţivotima za slobodu učinili Hrvatsku našim domom, pomogli da ona bude domovina. Dali su nam primjer kako, uz nastojanje oko izgradnje Hrvatske na svim razinama, trebamo od najviših političkih razina do braka i obitelji ţivjeti navedene vrijednosti.

Na kraju slavlja prigodnu riječi uputio je i vojni ordinarij Juraj Jezerinac istaknuvši kako nas spomen dvadesete obljetnice akcije „Bljesak“ potiče da nikada ne zaboravimo ţrtvu onih koji su položili ţivote za slobodu domovine, a najbolje što za njih moţemo učiniti jest moliti za njih i njihove obitelji. Biskup Škvorčević prije odlaska podsjetio je nazočne da je u Hrvatsku ugraĊeno silno mnogo ljubavi i da joj nedostaje još naša ljubav koju nam valja svjedočiti na svim razinama.

OSNOVANA NOVA KATOLIČKA OSNOVNA ŠKOLA U VIROVITICI

Odgoj i obrazovanje prožeto kršćanskim i ljudskim vrijednostima

Piše: Ivica Žuljević

U želji da se Crkva aktivnije uključi u odgoj i obrazovanje te oblikovanje kulturnog života s kršćanskim vrijednostima, požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević osnovao je na području svoje Biskupije u proteklom razdoblju Katoličku gimnaziju s pravom javnosti u Požegi (2007. godine), Katoličku osnovnu školu u Požegi (2009. godine) te Katoličku klasičnu gimnaziju s pravom javnosti u Virovitici (2007. godine).

Katolička osnovna škola u Virovitici počinje s radom iduće jeseni, odnosno školske godine 2015./2016. te će se upisi u školu vršiti u mjesecu lipnju, a sve informacije možete već danas dobiti u sjedištu škole: Trg Ljudevita Patačića 3, Virovitica ili na brojeve telefona: tel/fax: 033/800-755 (ravnatelj); 033/800-648 (računovodstvo); tel/fax: 033/800-756 (tajništvo)

SUSRET SLAVONSKIH BISKUPA I SLAVONSKOG EPISKOPA

Zajednička nastojanja oko ostvarenja evanđeoskih vrijednosti

U Biskupskom domu u Požegi 28. travnja đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić, požeški biskup Antun Škvorčević, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit u miru Marin Sra-

kić te slavonski episkop Jovan Ćulibrk potpisali su sljedeću izjavu za javnost nakon održanog zajedničkog sastanka:

“Kao služitelji vjere Božjega naroda u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji, Požeškoj biskupiji i Slavonskoj eparhiji susreli smo se u Biskupskom domu u Požegi da bismo posvjedočili uzajamno bratsko poštovanje i u pastirskoj odgovornosti razmotrili određena zajednička pitanja te ohrabрили vjernike da u međusobnoj povezanosti nastoje oko ostvarivanja evanđeoskih vrijednosti u hrvatskome društvu. Molili smo jedinoga našega Gospodina, uskrsloga Krista, pobjednika nad zlom i smrću, da nam svjetlom i snagom svoga Duha pomogne kako bismo se u našim Crkvama vjerničkom jasnoćom i odvažnošću, s obzirom na našu

širem društvenom životu. Izvijestio je da će se ove godine održati znanstveni skup o Pakračaninu dr. Josipu Pazmanu, prvom rektoru suvremenog Zavoda sv. Jeronima u Rimu. Podsjetio je i na radove oko trajnog postava Dijecezanskog muzeja u Požegi koji će, uz zbirku sakralnih predmeta prikupljenu u župama Požeške biskupije, imati i galerijsku zbirku suvremenih autora darovanih Biskupiji. Osim toga, uredit će se i čitaonica Knjižnice, a sve to trebalo bi služiti prvenstveno učenicima požeških katoličkih škola. Biskup je spomenuo da je požeški Stolni kaptol u posjedu Staroga grada u Kaptol kojega po odobrenom arhitektonskom projektu nastoji postupno obnavljati u skladu sa sredstvima koja prima od Ministarstva kulture te da bi u njegove prostore trebalo smjestiti Povijesnu knjižnicu i arhiv biskupije s bogatom građom.

ravak nakon redovite nastave kojim se djeci omogućava nastavak stručnog vodstva u stjecanju znanja, rješavanju domaće zadaće, organizira se slobodno vrijeme u opuštenom i kreativnom ozračju škole kao i pomoć te sigurnost roditeljima čime se postiže zaokružena odgojno-obrazovna cjelina prožeta kršćanskim i ljudskim vrijednostima.

Aktivna suradnja s roditeljima

Katolička osnovna škola stoga je ponuda roditeljima koji imaju potpunu slobodu odabrati odgoj i obrazovanje za svoju djecu te ih upisati u onu školu za koju smatraju da je u skladu s njihovim očekivanjima, vjerskim i kršćanskim načelima. Katolička škola naglašava aktivnu suradnju između roditelja i škole, stvaranje obiteljskog ozračja u školi te rast u vjeri i humanosti.

prošlost i sadašnjost, zauzimali za ono što je istinito i pravedno, za dostojanstvo i prava svakog čovjeka, za mir među narodima.

U tom raspoloženju vjere spomenuli smo se sedamdesete obljetnice završetka II. svjetskog rata i dvadesete godišnjice akcije „Bljesak“ te očitovali svoje duboko žaljenje zbog ratnih sukoba na našim prostorima čija je posljedica veliki broj žrtava srpskoga i hrvatskog naroda, Židova, Roma i drugih građana o čemu svjedoče mnoga mjesta teških stradanja. U želji da pamtimo ne samo žrtve svoga naroda, iskazali smo poštovanje svakoj neđužnoj žrtvi i povjerali Božjem milosrđu sve one koji su zlo činili. S dužnom pozornošću razmotrili smo sadašnje teško socijalno stanje naših vjernika i s tugom se osvrnuli na sve veće osiromašenje ljudi te odlazak mladih i čitavih obitelji u druge zemlje. Upućujemo apel svim odgovornima u hrvatskome društvu da učine sve ono što je moguće kako bi takve tendencije zaustavili te s većom osjetljivošću za slavonske prostore uložili potrebne napore u njihov gospodarski oporavak nakon ratnih stradanja. To će omogućiti da još uvijek razorena crkvena i druga zdanja pravoslavnih i katoličkih vjernika te drugih građana budu obnovljena za potrebe onih koji žive u ovom dijelu naše domovine.

Otvorili smo važna pastoralna pitanja za život vjernika dviju Crkava, među kojima su i mješovite ženidbe. Molimo Boga da pomogne naša iskrena nastojanja oko promicanja praštanja i pomirenja, razumijevanja i povjerenja među pastirima i vjernicima naših dviju Crkava te svih građana kako bismo služili Božjem naumu o čovjeku, učvršćenju mira i napretka.”

ZAHVALA CARITASA POŽEŠKE BISKUPIJE ZA POMOĆ NASTRADALIMA U POPLAVAMA

Ljubav na djelu pobijedila teške posljedice poplave

Ovih se dana prisjećamo katastrofalnih poplava koje su protekle godine zbog naglog porasta rijeke Save i iznenađujuće visokog vodostaja rijeke Orljave, Londže i Pakre poplavile područja šireg dijela Požeške biskupije. Osobito teško bilo je na području Požege, Pleternice, Lipika, Okučana, Ciglenika i Bečica te Bokšić Luga i Beljevine. Nakon što se voda povukla iz kuća, okućnica i poljoprivrednih površina, ostavila je za sobom teške posljedice na više od 500 domaćinstava.

Caritas Požeške biskupije žurno je uputio apel za pomoć nastradalima što je rezultiralo širokim odazivom te se u akciji prikupila velika količina hrane, pitke vode, higijenskih potrepština, odjeće i ostalih potrepština kao i značajnija svota novca. Potom je Caritas preko svojih volontera u suradnji sa župnim Caritasima u pleternički Gradac i Ivandvor uputio 350 paketa hrane i higijenskih potrepština, 50 paketa odjeće i obuće, 1000 kilograma Zvečevo čokolada i 300 smrznutih pilića. U Lipik je upućena pomoć od 250 paketa hrane i higijenskih potrepština te 1000 kilograma Zvečevo čokolada. U Bokšić Lug i Beljevinu dostavljeno je 200 paketa hrane, higijenskih potrepština, odjeće i obuće te 120 paketa raznog sjemenja i sadnica za vrt. Pomoć od 50 paketa hrane i higijenskih potrepština upućena je i evakuiranim mještanima općine Bebrina koji su neko vrijeme bili smješteni u Brodskom Stupniku zbog bojazni od pucanja savskog nasipa. Požeška biskupija poslala je pomoć u novcu od 50 000,00 kuna Caritasu Đakovačko-osječke nadbiskupije te jednako toliko Caritasu Vrhbosanske nadbiskupije. Osim toga, Caritasu Đakovačko-osječke nadbiskupije poslana su

dva šlepera odjeće, obuće, deka, posteljine i dječjih kolica dok je poplavljenju Župi sv. Petra i Pavla u odžačkom Novom Selu - Balegovac, Caritas Biskupije uputio desetak tona pomoći u odjeći, obući, prehrambenim namirnicama te pitkoj vodi i higijenskim potrepštinama čime je želio posvjedočiti bratsku blizinu i solidarnost sa svima koji su poplavljeni te im, u okviru svojih mogućnosti, priteći u pomoć.

Osim navedenog, Caritas je za poplavljenju osigurao 29 aparata za isušivanje dok je ukupno poplavljenim obiteljima u bijeloj tehnici donirao 57 zamrzivača, 54 štednjaka, 74 hladnjaka, 46 perilica za rublje, 22 hidrofora i 7 peći za centralno grijanje čija ukupna vrijednost iznosi 401 112,31 kn. Pomoglo se i u nabavi građevinskog materijala te je poplavljenim obiteljima donirano 3756,70 m³ laminata, 2954,50 m³ pločica kao i ostalog građevinskog materijala u ukupnoj vrijednosti od 351 636,69 kn. Nadalje, 27 obitelji dobile su pomoć za plaćanje električne energije potrošene zbog korištenja aparata za isušivanje u ukupnom iznosu od 19 843,53 kn. Također je za potrebe poplavljenih obitelji kupljeno i 35 m drva u iznosu od 8 500,00 kn dok je u financijskoj vrijednosti od 42 705,72 Caritas donirao 120 kompleta sadnica te namirnice za zimnicu, a za 112 učenika s poplavljenih područja komplete udžbeni-

ka u vrijednosti od 94 506,38 kn. Za proljetnu sjetvu upućena je pomoć u 540 obitelji u iznosu od 2 000 kuna, odnosno, ukupno je izdvojeno 1 080.000 kuna. Za obnovu 4 kuće na pleterničkom području dano je 335 631,25 kuna, a pomoglo se i u nabavi kućanskog namještaja.

Caritas Požeške biskupije zahvaljuje svim donatorima kao i onima koji su tih dana bili spremni odvojiti svoje vrijeme, vozila, ustupiti svoje prostore. Najveću zahvalnost iskazujemo svim volonterima župnih Caritasa koji su neumorno priskakali u pomoć kad god bi zatrebalo kako bi bližnjima u nevolji olakšali patnju i muku koja ih je snašla.

Biskup primio akademika Jelčića

Očuvati duhovni identitet prostora Požeške biskupije

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 8. svibnja akademika Dubravka Jelčića i Snježanu Jakobović, voditeljicu Zavoda za znanstveni i umjetnički rad Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Požegi. Akademik je predstavio biskupu projekte koje požeški Zavod HAZU-a nastoji ostvarivati, a među kojima je i daljnje istraživanje srednjovjekovne benediktinske opatije sv. Mihaela u Rudini. Biskup je, pak, prikazao nekoliko područja na kojima se Požeška biskupija trudi čuvati, obnoviti i prezentirati sakralnu povijesno-kulturnu baštinu te organizira znanstvene skupove o osobama koje su imale značajniju ulogu u prošlosti u crkvenom ili

širem društvenom životu. Izvijestio je da će se ove godine održati znanstveni skup o Pakračaninu dr. Josipu Pazmanu, prvom rektoru suvremenog Zavoda sv. Jeronima u Rimu. Podsjetio je i na radove oko trajnog postava Dijecezanskog muzeja u Požegi koji će, uz zbirku sakralnih predmeta prikupljenu u župama Požeške biskupije, imati i galerijsku zbirku suvremenih autora darovanih Biskupiji. Osim toga, uredit će se i čitaonica Knjižnice, a sve to trebalo bi služiti prvenstveno učenicima požeških katoličkih škola. Biskup je spomenuo da je požeški Stolni kaptol u posjedu Staroga grada u Kaptol kojega po odobrenom arhitektonskom projektu nastoji postupno obnavljati u skladu sa sredstvima koja prima od Ministarstva kulture te da bi u njegove prostore trebalo smjestiti Povijesnu knjižnicu i arhiv biskupije s bogatom građom.

SJEDNICA STOLNOG KAPTOLA SV. PETRA U POŽEGI

0 uređenju Katedrale i staroga kaptolskoga grada

U Biskupskom domu u Požegi 23. travnja održana je sjednica požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra pod predsjedanjem prepošta Josipa Devčića. Na sjednici je sudjelovao i biskup Antun Škvorčević. Prvi puta prisustvovali su joj novi kanonici - Ivica Žuljević, Josip Krpeljević i Mario Sanić te je ona imala i značenje njihova primanja u kanonički zbor kao i upoznavanja s obvezama i pravima. Nakon prepoštova pozdrava, biskup je podsjetio na ulogu i značenje požeškoga Stolnog kaptola kao nositelja memorije srednjovjekovnog zbornog požeškoga Kaptola sv. Petra te istaknuo važnost kanoničkog poštivanja Statuta kako Kaptol ne bi postao mrtvo tijelo. Potom je kanonik lektor Antun Ćorković pročitao Zapisnik, sastavljen u skladu sa Statutom, a o uvođenju novih kanonika u službu.

U razgovoru o statusu i službi novih kanonika u skladu sa Statutom, zaključeno je da do kraja mjeseca lipnja ove godine, kada će se poslije isteka petogodišnjeg mandata ponovno birati sve službe te iza smrti kanonika Marka Pišonića, obveze kanonika kantora vrši Ivica Žuljević kako je to već do sada i činio. Raspravljalo se o obvezama koje Kaptol ima s obzirom na održavanje zgrade Katedrale, njezin pravni status, sporazum o odnosu Župe sv. Terezije Avilske i Biskupije glede korištenja istoga prostora te o daljnjem uređenju Katedrale, napose restauriranju pobočnih oltara. Prepošt Devčić izvijestio je o stanju radova na starom kaptolskom gradu u Kaptolu, a posebno o obnovi krova crkve sv. Jurja unutar kaptolskih zidina. Sljedeća sjednica Kaptola zakazana je 26. lipnja ove godine, a na njoj će biti birani novi kaptolski dužnosnici te je dugo-

vorena proslava svetkovine sv. Petra, zaštitnika Kaptola, o 15. obljetnici njegova postojanja.

NA NACIONALNOM SUSRETU OBITELJI NA TRSATU SUDJELOVALI I VJERNICI NAŠE BISKUPIJE

Papa Franjo: Budite odvažni svjedoci dostojanstva i važnosti obitelji

U svetištu Majke Božje Trsatske 19. travnja održan je Drugi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji na kojem je sudjelovalo oko 700 vjernika iz naše Biskupije. Središnje euharistijsko slavlje u zajedništvu s apostolskim nuncijem u RH mons. Alessandrom D' Erricom, hrvatskim biskupima, među kojima je bio i požeški biskup Antun Škvorčević, te predstavnikom BK BiH mons. Markom Semerenom, predvodio je zagrebački nadbiskup, kardinal Josip Bozanić, a propovijedao predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj mons. Valter Župan.

Okupljene, među kojima je bila i predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović, na početku slavlja pozdravio je domaćin, riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić.

telji u Philadelphiji i Biskupskoj sinodi. Molimo stoga zajedno da, putem ovih događaja, Crkva pronađe prikladan put rasuđivanja i prihvaćanja onih pastoralnih sredstava koja će pomoći obiteljima suočiti se s izazovima našega vremena u svjetlu i snazi Evanđelja - stoji u poruci koju je pročitao apostolski nuncij. "Njegova Svetost žarko želi da hrvatski katolici, u potpunoj vjernosti Kristu i Crkvi, budu odvažni svjedoci velikoga dostojanstva i životne važnosti obitelji, zalažući se neprestano za njezin rast i razvoj na svim poljima društvenoga života."

Predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj mons. Valter Župan u prigodnoj propovijedi poručio je da na Trsatu pristaju riječi koje je papa Pavao VI. izrekao prigodom po-

sjeta Nazaretu: "Neka nas upravo Nazaret podsjeti što je obitelj, zajedništvo obiteljske ljubavi i neka nam pokaže kako je sladak odgoj u obitelji koji ne može ništa drugo zamijeniti, neka nas nauči koja je prirodna uloga obitelji u društvenom poretku."

Dodao je kako je Isus dolaskom na svijet u jednoj obitelji pokazao da je to prirodan ambijent za rast zdrave i uravnotežene osobe. "Sve drugo što se protivi tom Božjem planu suluda je laž koja samo hoće upropastiti jednog čovjeka." U nastavku je rekao kako je u ovo vrijeme, puno vike, stresa i nemira, potrebno zastati i razumjeti da smo potrebni Božjih savjeta. Poručio je kako obitelj nije mjesto gdje se radi agresivnost, već je ona mjesto gdje je moguće živjeti onako kako se živjelo u obitelji Josipa i Marije.

U nastavku se obratio ženama i majkama rekavši kako su one prve imale hrabrosti pratiti Isusa na križnom putu, prve svje dočile o njegovu uskrsnuću i prve javljale radosnu vijest. - Vi ste vjesnice života i radosti, rekao je mons. Župan. Upozorio je na lošu demografsku sliku Hrvatske i društva u kojemu dijete postaje teret, a ne radost te istaknuo potrebu dublje vjere, veće nade u budućnost i više ljubavi prema životu u društvu u kojemu živimo.

Središnjem euharistijskom slavlju prethodio je bogat program ispunjen svjedočanstvima obitelji iz cijele Hrvatske, među kojima je bilo i ono obitelji Mije i Marijane Matošević iz novogradiške Župe Bezgrješnog začeca Blažene Djevice Marije. U prinosu darova sudjelovala je obitelj Pauković iz iste Župe.

naglasio da je time očitovao da je za njega čovjek dragocjeno biće. Stoga je biskup pozvao nazočne, a napose krizmanike, da u Isusu Kristu otkriju svoju veličinu i obnove se u svijesti da nisu izgubljeni i beznačajni pojedinci, nego središte Božjeg interesa i ljubavi. Spomenuo je da to Isus Krist potvrđuje danas krizmanicima u čije živote želi ući snagom Duha svoje ljubavi kako bi i oni s njime postali pobjednici. Rekao je da je bl. Ivan Merz pronašao u njemu istinu o sebi, sav joj se predao i od nje živio te pozvao nazočne da i oni hrabro kroče tim putom.

Na završetku euharistijskog slavlja biskup je župljanima i župniku Jušiću čestitao blagdan njihova zaštitnika te im zahvalio za sve što čine u svojoj župi kako bi ona bila vidljivi dio otajstvenoga tijela Kristova - Crkve pa i u naporima izgradnje materijalnog zdanja crkve. Na sve prisutne, a osobito na krizmanike, po zagovoru blaženog Ivana Merza zazvao je Božji blagoslov.

ANTONIJA HART, VINOGRADARKA I VINARKA IZ POŽEŠKE ŽUPE SV. TEREZIJE AVILSKE

Ako se loza ne orezuje, ona podivlja – tako je i s čovjekom koji se ne čisti od grijeha

Piše: Ljiljana Marić • Snimio Duško Mirković

Iako je rasla s vinovom lozom, Antonija Hart iz požeške Župe sv. Terezije Avilske tek je petnaestak godina nakon završetka srednje škole shvatila da je bavljenje vinogradarstvom i vinarstvom njezin životni poziv.

*Kako ste se odlučili, rekli bismo, za jedno muško zanimanje?

- Otkada znam za sebe vinograd je bio jedino mjesto gdje sam se mogla nekako uključiti iz svakodnevnog užurbanog svijeta. Probala sam raditi i nešto drugo, ali sam na kraju odabrala ovaj način života.

*Kakva je bila reakcija okoline na tu odluku, a kakva u obitelji?

- Oni koji poznaju moju obitelj i njezinu tradiciju u vinogradarstvu nisu se nimalo začudili. Oni koje sam tek upoznavała i predstavljala im se kao vinogradarka, najprije su pitali jesam li vinogradarka samo na papiru ili zaista. Uskoro je okolina prihvatila moj odabir.

*Što je za posao vinogradara i vinara najvažnije?

- Najvažnije je slušati i služiti vinograd! Nije važno želimo li mi nešto, već ono što vinograd u tome trenu traži i, naravno, tome se prilagoditi. Ovo se lako može primijeniti i na Isusov nauk kojim nam je poručio da jedni drugima trebamo služiti. Postoji jedna izreka da se Bog najviše smije kada ljudi prave planove. Tako je i s vinogradom; možeš napraviti kakav god želiš plan, ali ako se ne prilagodiš njegovom stanju i potrebama, on ti neće dati ono što se očekuje od njega. A kod vina je najvažnije biti u doticaju s njime svaki dan. Da osjeti da je voljeno...

*Razlikuje li se vino kojega prave žene u odnosno na ono koje prave muškarci?

- Do sada nisam uočila neke veće razlike. Jedina razlika koja se može raspoznati u vinu je "štih" podruma u kojemu je odnjegovano.

*Isus u Bibliji često pravi usporedbe s vinogradom, trsom i lozom. Zateknute li se da razmišljate o tome dok obrađujete svoj vinograd?

- Često o tome razmišljam dok u zimi orežujem lozu. Svake godine s trsa se mora orezati 90% loze da bi sljedeće godine mogao bolje roditi. Nešto slično je i s čovjekom. Ukoliko se on zapusti i redovno 'ne čisti' svoju dušu od grijeha, ona u duhovnom smislu zaraste i 'podivlja', odnosno udalji se od Boga, svoga Stvoritelja. Dok se ne očistimo od grijeha, ne možemo pravilno služiti niti Bogu, niti ljudima oko sebe. Ako se trs ne orezuje 3 godine "podivlja", kako mi kažemo. Tada više ne donosi roda... A tako je i s čovjekom.

*Je li danas teško svjedočiti vjeru u svakodnevnom životu?

- Mislim da je samo pitanje kako se mi sami postavimo u vezi toga. Ako prihvatimo vjeru kao sastavni dio života, ne bi bilo teško 'uglaviti' je u ostatak svijeta oko nas, zar ne? Naravno da ima problema, ali uz Božju pomoć sve je moguće.

*Kako prakticirate svoj vjerski život?

- Kada sam se, tako reći, ponovno vratila vjeri, bilo je teško pronaći vrijeme za molitvu i mise. Međutim, jednom kada pronađemo pravilnu mjeru svjetovnog i duhovnog u životu, sve ide kako treba. Za sve se nade vremena. Jedan naš kapelan jednom je u propovijedi rekao da je naš život kao vožnja čamcem. Jedno veslo je duhovni život, a drugo svjetovni. Dok god jednako veslamo s oba vesla, možemo napredovati. U protivnom, vrtimo se u krug. S obzirom da nosim škapular, odlazim na marijanska hodočašća. Bila sam u Fatimi, Lurdu, Avili, Rimu, a svake godine obavezno idem na devetnicu Gospi od Suza u Pleternicu te u naše biskupijsko svetište Voćin. Čitam duhovne knjige, a uključena sam i u molitvenu zajednicu.

PROSLAVLJEN BLAGDAN BL. IVANA MERZA U SLATINI

Čovjek je središte Božjeg interesa

Na 6. vazmenu nedjelju, 10. svibnja, biskup Antun Škvorčević pohodio je mladu Župu bl. Ivana Merza u Slatini te o blagdanu njezina zaštitnika, u još nedovršenoj crkvi, predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojega je podijelio sakrament svete potvrde prisutnim kandidatima.

SESTRE NAŠE GOSPE U DAVORU

Želimo, kao Marija, vršiti Božju volju u svom životu i radu

Piše: Ljiljana Marić • Snimio: Goran Kovačević i arhiv župe

Od 2001. godine u Župi Marije Kraljice i sv. Jurja Mučenika u Davoru djeluju redovnice iz Družbe Naša Gospa. Ova Družba jedna je od sedam kongregacija istih korijena čija nadahnuća sežu u 16. stoljeće. Osnovao ju je sv. Petar Fourier s blaženom Alix le Clerc u Francuskoj. Iz Francuske se Družba proširila u Njemačku te u druge zemlje. Za vrijeme Revolucije u Francuskoj, Družba je bila ukinuta, a početkom 19. Stoljeća ukinuta je i u Njemačkoj. Obnovila ju je majka Terezija Gerhardinger 1833. uz pomoć regensburškog biskupa Mihaela Wittmanna. Odatle se Družba širi u Češku te dalje u Mađarsku s maticom u Kaloči. Prve konstitucije odobrio je papa sv. Pio X. 1907., a kasnije i papa Pio XI. te su preuređene prema novom crkvenom zakoniku iz 1930.

Posredovanje nadbiskupa Stepinca

Kad se nakon Prvog svjetskog rata velik dio redovničkih kuća Družbe našao u granicama Jugoslavije, zalaganjem biskupa Lajče Budanovića stvorena je samostalna Družba siromašnih bačkih sestara učiteljica Naše Gospe s maticom u Subotici. Početkom Drugog svjetskog rata 1941. godine Bačka je opet pripala Mađarskoj. Tada su posredovanjem nadbiskupa Alojzija Stepinca, matica i novicijata preseljeni u Zagreb, a iz naslova je ispušten pridjev "bačke". Mlade sestre Hrvaticke došle su s časnom majkom Anuncijatom Kopunović u Zagreb gdje je preseljeno i generalno sjedište Družbe koje se i danas ovdje nalazi.

Poslije Drugog svjetskog rata, a posebno iza Drugoga vatikanskog koncila, Družba je proširila svoje djelovanje ljubavi u službi Crkve na župni apostolat što uključuje vođenje župnog kućanstva, brigu za crkvu, katehizaciju, vođenje pjevanja, posjećivanje bolesnika i brigu za domove za starije osobe.

Dolazak u Davor

Kako su sestre došle u Davor, opisao je u knjizi Župa Davor Antun Dević. Naime, zbog brojnih je poslova u župi Davor na sjednici pastoralnog i ekonomskog vijeća 20. siječnja 2001. odlučeno da se pokuša ju dovesti časne sestre u župu. Tadašnji župnik Marijan Đukić istaknuo je da tu odluku neće biti lako provesti, ali je pokušao razgovarati sa sestrama Naše Gospe

u Zagrebu. Nakon toga, sestre iz Uprave Družbe došle su u Davor izvidjeti situaciju i mogućnost svoga smještaja. Nakon dugih pregovora i usklađivanja mišljenja, uprava je odlučila poslati svoje sestre. Nastanile se u općinskoj kući (nekada Kerdićevoj) preko puta župnog stana koje su dobile na desetogodišnje korištenje. U međuvremenu je općina otkazala gostoprimstvo sestrama te je zalaganjem župnika Đukića za njih sagrađena kuća u župnom dvorištu u koju su uselile 2007. godine.

Naša je ljubav Krist

Sestre Naše Gospe, kako ističu, imaju jednu ljubav i bez nje je njihov život nezamisliv. Ta ljubav je Krist, njihov Gospodin i nebeski zaručnik. - Kad se s njim povežemo, nerazdvojivo je naše sestrinsko zajedništvo. U euharistiji shvaćamo koliko nas Bog ljubi i koliko ga trebamo, stoga svaki naš dan započinje molitvom Časoslova i svetom misom. Tu primamo snagu za posao koji nas čeka. Tu nam se duša puni čudesnom energijom kojom onda svijetlimo drugima putem našeg života i rada. Bez kruha što ga blagujemo za ovim stolom naš bi se život umorio, razočarao, ugasio. I preko dana često u zajedničkoj molitvi, kao i onoj osobnoj, osluškujemo tajanstveni govor Božji. Našu ljubav prema Kristu i braći ljudima prati nebeska Majka Marija. Ona nas uči vjerovati, slušati riječ Božju, razmišljati o njoj. Častimo je kao Majku naše Družbe. Dobro pamtimmo njezine riječi u Kani: "Učinite sve što vam kaže!" Tako i mi učimo vršiti volju Božju - stoji, među ostalim, u poslanju ove marijanske Družbe.

Dragocjena pomoć

Dolazak sestara u župu Davor, koja broji oko 1400 vjernika, obradovao je tadašnjeg župnika Marijana Đukića, a i sadašnji župnik Goran Kovačević ističe njihovu dragocjenu ulogu u župnom pastoralu, posebno u radu s djecom i mladima. - Župljani vole časne sestre i rado surađuju s njima - ističe župnik Kovačević.

Prve su u Davor došle s. Savija Katika Palić i s. Milka Milica Zečević-Tadić, a u župi su ostale do 2005. godine. Tada dolaze s. Marijana Manda Đukić i s. Vianea Ana Pezer. Nakon dvije godine sestru Marijanu zamijenila je s. Aleksija Matija Renić. Sada u župi djeluje sestra Dubravka Ana Kopilović, poglavarica i s. Mirela Eva Šokčević. Časna sestra Dubravka zadužena je za župnu katehezu i vođenje dječjeg zbora, a zajedno sa s. Mirelom vodi i župno domaćinstvo.

- Rodom sam iz Subotice. U mojoj katedralnoj župi djelovale su Sestre Naše Gospe, a one su još bile i u Biskupiji te u još jednoj subotičkoj župi. Od kada znam

za sebe, znam i za sestre. One su predavale vjeronauk, vodile zbor, a kod njih sam išla i na sviranje. Gotovo da nije bilo dana kad nisam bila u samostanu. Posebno me oduševljavalo njihov rad s djecom i mladima. Zato sam i ja željela postati redovnica i poput njih raditi s djecom i mladima. Čim sam završila osnovnu školu 1970. godine, ušla sam u samostan, a osam godine poslije položila sam vječne zavjete - prisjeća se s. Dubravka iza koje je 40 godina redovničkog života, od kojih je šest zadnjih godina provela u Davoru.

Kao što su redovnice sestru Dubravku naučile svirati, tako je i ona u župi Davor naučila nekoliko djevojčica koje su sada glazbena pratnja dječjem zboru kojim dirigira s. Dubravka.

Suradnja sa župljanima

Sestre su posebno radosne što su ih vjernici lijepo prihvatili, što često navrate u njihovu kuću ili župni stan, traže duhovnu pomoć ili savjet, ali i što su uvijek spremni pomoći. - Jako nas puno ljudi posjećuje, a i mi idemo u posjete. Tijekom tjedna posjetimo po

- U mojoj župi od 1951. godine djeluju Sestre Naše Gospe. Moja obitelj mi nije odmah dozvolila da postanem redovnica jer sam bila slaba i boležljiva, ali kada sam napunila 20 godina, otišla sam u samostan - prisjeća se sestra Mirela koja je u Davoru prvi puta došla na službu u jednu župu.

Radosna je što svoja iskustva i duhovno bogatstvo može dijeliti s onima kojima je to najpotrebnije; bolesnima i osamljenima. - Meni je posebno drago što sam se vratila u Slavoniju među svoj narod - poručila je s. Mirela koja se, kao i s. Dubravka, nada da će njihovo djelovanje u župi uroditi i duhovnim zvanjima. Do sada je župa Davor dala mnoge svećenike i redovnike, a u njihovu zajednicu iz ove župe došla je i s. Justina Jelena Šišić.

PROSLAVLJEN DAN KATOLIČKE KLASIČNE GIMNAZIJE U VIROVITICI

Škola kreativnog zajedništva

Piše i snimio: Mario Voronjecki

Katolička klasična gimnazija s pravom javnosti u Virovitici 13. svibnja proslavila je blagdan svoga nebeskog zaštitnika bl. Ivana Merza i Dan škole. Svečanosti je nazočio osnivač škole biskup Antun Škvorčević, predstojnik Ureda Požeške biskupije za katoličke škole Ivica Žuljević, pročelnica Upravnog odjela za prosvjetu, kulturu, sport i tehničku kulturu Virovitičko-podravске županije Vesna Šerepac, pročelnik za društvene djelatnosti Grada Virovitice Alen Bjelica, ravnatelj Katoličke gimnazije u Požegi Robert Mokri, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požegi Želimir Žuljević, svećenici i vjeroučitelji Virovitičkog dekanata, sponzori i dobrotvori škole, profesori, učenici te roditelji.

Nakon kratkog izvješća ravnatelja Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici o događanjima tijekom ove školske godine, u kreativnom duhu zajedništva, a pod vodstvom profesora, učenici su prikazali prigodan program. Predstavili su svoj rad i uspjeh na županijskim i dr-

žavnim natjecanjima. Na kraju svečanosti, biskup Škvorčević obratio se prisutnima započevši navodom sv. Pavla Korinćanima *Znanje nadima, a ljubav izgrađuje*, te se nadovezao na temu ovogodišnjeg Dana škole - škola kreativnog zajedništva. Što zapravo znači riječ kreativno biskup je protumačio polazeći od Boga kao stvarateljskog bića koji je u čovjeka usadio mogućnost da bude sustvaratelj. Utvrdio je da se kreativnost ostvaruje u najvišem stupnju po ljubavi i zajedništvu s Bogom koji je ljubav iz kojeg se rađa zajedništvo među ljudima kao najviše ostvarenje njihova postojanja. Dodao je da znanje povezano s ljubavlju promiče cjelovitu izgradnju mladog čovjeka te da je u tome specifičnost katoličke škole. Istaknuo je da je bl. Ivan Merz povezao svoje znanje s kreativnošću ljubavi kao dara Božjega te je izrastao u veliku osobu. Poželio je da pod njegovom zaštitom Katolička klasična gimnazija u Virovitici ide i dalje tim putem. Zahvalio je profesorima i ravnatelju što u učenike ulažu svoje znanje i ljubav.

Nakon svečanosti, u radosnom ozračju priređen je domjenak za sve prisutne goste koji je omogućio brojne osobne susrete i razgovore.

Podsjetimo, proslava Dana škole započela je još 29. travnja tribinom za roditelje pod nazivom Mediji i mladi, a nastavila se 7. svibnja sportskim natjecanjima pod vodstvom nastavnika tjelesne i zdravstvene kulture prof. Vinka Oršulića uz svesrdnu pomoć učenika i ostalih djelatnika škole. Održana su sportska natjecanja u malom nogometu, košarci i odbojci. Slijedilo je zajedničko hodočašće u Voćin, a 12. svibnja održan je i Dan otvorenih vrata. Tom prigodom učenici i nastavnici priredili su brojne aktivnosti za posjetitelje. Katoličku klasičnu gimnaziju posjetili su učenici OŠ Ivane Brlić Mažuranić i OŠ Vladimira Nazora iz Virovitice zajedno s nastavnicima. Učenici i svi ostali posjetitelji imali su prilike pogledati četiri radionice kroz koje su mogli upoznati rad i djelovanje Katoličke klasične gimnazije. Svaka radionica imala je svoj cilj; na kreativan način pokazati javnosti rad škole. Tako se na radionicama pjevalo, plesalo, glumilo; ispisivala se vlastita imena na grčkom jeziku, plesao bečki valcer i tradicionalni grčki plesovi, odigrala predstava (ne)klasičnog Romea i Julije te prezentirale školske aktivnosti. Najveću nagradu učenicima Katoličke klasične gimnazije za njihov trud dodijelili su velikim pljeskom gosti - osmaši i njihovi nastavnici.

Učenici Katoličke osnovne škole školuju dvanaestero djece u Beninu

Učenici Katoličke osnovne škole 11. svibnja časnoj su sestri Maristeli Galici iz Družbe Marijine sestre od čudotvorne medaljice predali novac za školovanje dvanaestero djece u Beninu gdje se ova Družba brine za brojnu siromašnu djecu. Svaki razred Katoličke osnovne škole, ukupno njih dvanaest, školuje po jednog učenika čije školovanje za jednu školsku godinu stoji 100 eura. Sestra Maristela učenike je najprije upoznala s misijskim poslanjem Družbe kao i sa svojim radom u Beninu gdje boravi već 26 godina. Zatim su predstavnici svakog razreda sestri predali omotnice s novcem i pismom za određenog učenika. Ravnatelj škole Želimir Žuljević zahvalio je učenicima i njihovim nastavnicima na prikupljenom novcu te istaknuo važnost ovakvih akcija i zbog pomoći potrebitima, ali i zbog razvijanja solidarnosti i konkretne ljubavi prema bližnjemu. (Lj. M.)

HODOČAŠĆE VJERNIKA POŽEŠKE BISKUPIJE U AVILU I FATIMU Na putu duhovnosti sv. Terezije Avilske

Prigodom 500. obljetnice rođenja sv. Terezije Avilske, zaštitnice požeške Katedrale, vjernici Požeške biskupije u organizaciji APP turizma Požega sudjelovali su na hodočašću u Avilu od 6. do 15. travnja. Među hodočasnicima bio je i biskup Antun Škvorčević, šestorica svećenika i sedmorica đakona iz naše Biskupije. Na programu je bio i pohod Fatimi u Portugalu prilikom skore 100. obljetnice Gospinih ukazanja.

Ražariti srca

Put ih je vodio autobusom preko Slovenije i Italije, a potom morem od Genove do Barcelone. Prva zajednička duhova točka bila je sveta misa koju je u barcelonskoj katedrali Uzvišenja Sv. Križa i sv. Eulalije 8. travnja predvodio biskup Škvorčević. Hodočasnicima, ispunjenima uzvišenim dojmovima s prethodnog razgledavanja izvanredno lijepe bazilike Sagrada Família (Sveta obitelj) - još uvijek nezavršenog djela slavnog arhitekta Antonija Gaudija, biskup je tijekom svetog slavlja u staroj Katedrali progovorio kako se njihovo putovanje najvećim dijelom znakovito odvija u uskrsnom tjednu koji nas podsjeća na susrete učenika s uskrslim Gospodinom, napose na putu u Emaus gdje im je, tumačeći Božju riječ, ražario srca i lomeći kruh otvorio oči za njegovu živu prisutnost na višoj razini postojanja. Biskup je rekao hodočasnicima da je važan njihov fizički hod po Španjolskoj, domovini

sv. Terezije Avilske, kao i nastojanje da je upoznaju, ali da je još važnije ići nutarnjim hodočasničkim putem učenika iz Emausa, avilske svetice i tolikih drugih te postati dionicima dragocjenog duhovnog iskustva radosti, svjetla i smisla koje se ostvaruje po riječi i blizini uskrsllog Gospodina. Još je upozorio hodočasnike na važnu činjenicu da slaveći svetu euharistiju u različitim inozemnim crkvama stječu konkretno iskustvo kako su i oni u svojoj požeškoj mjesnoj Crkvi dionici zajedništva jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve koju diljem svijeta okuplja uskrslu Isus Krist u snazi svoga Duha, čija je vidljiva glava nasljednik sv. Petra, biskup Rima. Istaknuo je da je na ovom hodočašću, uz Terezijino iskustvo živoga uskrsllog Krista, jednako važno obnoviti se u njezinoj svijesti da je kćer Crkve koju je voljela i kojoj je svom dušom pripadala. Poželio je da u tom smislu započeto hodočašće bude uspješno.

Kod Monserratske Gospe

Sutradan, 8. travnja, hodočasnički put vodio je u Monserrat, čuveno katalonsko marijansko svetište gdje su se hrvatski hodočasnici okupili u kapeli iza glavnog oltara, podno drvnog Gospina kipa koji se pripisuje sv. Luki evangelistu. Predvođeni euharistijsko slavlje biskup Škvorčević rekao je hodočasnicima da na četvrti dan Uskrsa želimo s Marijom, kako pjeva i naša pučka uskrсна pjesma *Nek' mine Majko s lica tvog*, radovati se i pjevati Uskrslome koji vlada. Podsjetio je da se od davnine ovdje okupljaju Marijini štovatelji sa svojim najdubljim osjećajima povjerenja i odanosti te da im se danas pridružujemo u molitvi i zahvalnosti svoga hrvatskog, vjernički raspoloženog srca da bismo joj

povjerali svoje osobne tuge i molitve za obitelji i druge potrebe u Požeškoj biskupiji i domovini.

U homiliji biskup je najprije protumačio vjernicima kako je Monserratska Gospa ona ista Isusova Majka koja u različitim svojim svetištima, od našeg Voćina, Pleternice i Marije Bistrice, svjedoči majčinsku prisutnost i ljubav kojom nas voli i prima, tješi i hrabri te povjerava svome Sinu kako bi on i u našim nevoljama, prolaznosti, ranjenosti zlom i smrću bio pobjednik. Na temelju evandeoskog izvještaja o ženama koje zbunjuju Isusove učenike viješću da njegova tijela nema u grobu i da je živ, biskup je progovorio o ženskoj intuiciji i vjerničkoj sposobnosti da se vine iznad golih činjenica praznoga groba i tragova koji govore

o pokojniku te dohvati višu razinu Isusova postojanja iznad ovozemaljskih uvjetovanosti i uđe u zajedništvo njegova života. Biskup je protumačio kako ljudi ne mogu dati događajima konačni smisao i značenje, nego to može Bog što se osobito odnosi na događaj Isusove muke i smrti. Rekao je da nam je za to izvrstan primjer Petrovo ozdravljenje prosjaka na „divnim vratima“ jeruzalemskog hrama kojemu apostol ne pruža zatraženu novčanu pomoć, nego ga ozdravlja od uzetosti te mu naređuje da hoda u Isusu Kristu. Biskup je istaknuo kako se navedeni događaj ne ograničava na ozdravljenje bolesnikovih fizičkih nogu kojima je prohodao, nego na njegov unutarnji hod vjere u Isusu Kristu kojim može stići do pobjede nad smrću. Spomenuo je da je sv. Terezija Avilska prohodala tim putem u Isusu Kristu i stigla u njemu do punine ostvarenosti života.

Susret s avilskim biskupom

Na temelju evanđelja o učenicima u Emausu, biskup je nazočnim vjernicima rekao da su na hodočašće u Avilu nastojali ponijeti prikladnu odjeću, hranu, piće i lijekove, ali da je za njihov duhovni hod najvažnija Riječ kojom je Isus učenicima na putu protumačio značenje svoje muke i smrti te lomljenje kruha kojim ih je uveo u dubinsku stvarnost svoga postojanja i pomogao da progledaju očima vjere u istini o njegovoj pobjedi nad smrću čiji su dionici postali po euharistijskom blagovanju. Zamolio je Isusovu Majku, Gospu Monserratsku, da moli za hrvatske hodočasnike kako bi Isus Krist dao njihovu hodočašću one duboke dimenzije te im pomogao da progledaju u njegovoj pobjedi nad smrću, nezavedeni onim što im nudi mentalitet suvremenog potrošačkog društva.

Trećega dana, 9. travnja, požeški hodočasnici stigli su do središnje točke svoga putovanja - u Terezijin grad Avilu. Na ulazu u avilsku Katedralu dočekao ih je don Fernando Gutierrez

Santa Maria koji je, kao generalni vikar i izaslanik avilskog biskupa Jesús García Burilla, 2003. donio relikviju sv. Terezije u Požegu. Hodočasnike je došao pozdraviti i sam biskup Burillo izrazivši radost što se ponovno susreće s požeškim biskupom i vjernicima koje trajno nosi u srcu nakon svoga posjeta gradu Požegi 2007. godine prilikom 10. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije. Biskup Škvorčević uručio mu je posebno izrađenu svijetlu na kojoj je napisano „O 500. obljetnici rođenja sv. Terezije Avilske“ kao i geslo „Samo je Bog dostatan“. Istaknuo je da je svijetla znak onog žara vjere prema Isusu Kristu kojim je plamtjela i sv. Terezija u Avili, a potom ga, kao zaštitnica svoje požeške crkve, sada Katedrale, tijekom više od 250 godina prenosila i podržavala u srcima hrvatskih vjernika. Biskup je, također, izrazio želju da plamen svijetle ujedno posvjedoči jedinstvo vjere, nade i ljubavi avilske i požeške mjesne Crkve pod zaštitom sv. Terezije.

Razgovarajte s Bogom!

Usljedila je sveta misa u Katedrali koju je predvodio biskup Škvorčević, a koja je započela pjevanjem gesla „Samo je Bog dostatan“ i molitvom koju Požeška biskupija svakodnevno upravlja avilskoj svetišci tijekom Godine njoj posvećene. Biskup je pozdravio hodočasnike riječima uskrslog Gospodina „Mir vama!“ i spomenuo da hebrejski „shalom“ znači puninu Božjeg života u koju je Uskrsli uveo čovjeka, a za koju se oduševila sv. Terezija te ju je zaprosio da moli za svoje požeške hodočasnike u Katedrali,

gdje je često uzdizala dušu Bogu, kako bi i oni postigli isti cilj. U homiliji biskup je rekao hodočasniciima kako bi bilo zanimljivo susresti ovdje živu sv. Tereziju i zapitati je kako je, a još zanimljivije čuti njezin odgovor. Istaknuo je da bi zacijelo jedan od mogućih odgovora, popraćen njezinim karakterističnim humorom, bio onaj koji je upućivala svojim sestrama i drugim ljudima: „Nemojte u Katedrali puno govoriti o Bogu, nego govorite njemu, s njime razgovarajte!“ Biskup je naglasio da se na avilskoj točki svoga hodočašća želimo sjediniti s njome u razgovoru s Bogom i izići puni njegove prisutnosti u dubokom uvjerenju da je našem srcu samo on dostatan.

Ocean Božje ljubavi

Biskup je potom podsjetio kako je Terezijin Bog imao konkretno lice u Isusu Kristu u čijoj je pobjedi nad smrću pronašla odgovor na svoje čežnje te joj nisu trebala putovanja u novootkrivene zemlje, nego hod s njime do

najvišeg čovjekova ostvarenja u ljubavi na križu. Ukazao je da je Terezija u Isusu otkrila Božju inicijativu koja nadilazi sva nastojanja što proizlaze iz ljudskih mogućnosti te se s vjerom uključila u njegov svijet. Biskup je upozorio kako nas naša privezanost za nas same ostavlja malenima i neostvarenima u onome za čim čeznemo te rekao da je vjera čin kojim se oslobađamo i krećemo na drugu obalu svoga postojanja poput lađe koju treba odvezati od usidrenosti na jednoj obali da bi zaplovila i stigla na drugu stranu. Još je dodao da nas je Isus svojim potpunim predanjem na križu oslobodio od ukopanosti u smrtnu stvarnost i poveo na plovidbu oceanom Božje ljubavi u kojoj je naš konačni smisao i punina. Istaknuo je da upravo u tom smislu valja razumjeti Terezijine riječi uoči smrti „Vrijeme je da krenemo!“ koje su i naslov njegove ovogodišnje Uskrsne poruke. Zamolio je sv. Tereziju da hodočasnike te sve vjernike Požeške biskupije i domovi-

ne prati na njihovu putu kako bi im životni hod završio u luci vječnosti, u zagrljaju Isusove ljubavi.

Na završetku svete mise hodočasnici su uputili Bogu molitvu sv. Tereziji kako je, o 500. obljetnici njena rođenja, moli Avilska biskupija i karmelski red te otpjevali pjesmu koja se rado pjeva u požeškoj Katedrali *U ovaj dan poletjela Terezijina duša je*. Nakon svete mise hodočasnici su se uputili u Alba de Tormes gdje je sv. Terezija preminula te se pomolili na njezinu grobu i razgledali vrijednu izložbu sakralne baštine vezane uz samostan i crkvu gdje leže svetičini posmrtni ostatci. Na povratku prema Avili svratili su u Dolinu palih, spomen-obilježje poginulih u španjolskom građanskom ratu.

Uzdignuće u svetosti

Petak, 10. travnja, hodočasnici su posvetili sv. Tereziji u Avili, gradu njezina rođenja i života. Najprije su po-

sjetili Samostan Utjelovljenja gdje je boravila do 47. godine života i gdje se nakon trogodišnje teške bolesti odlučila na savršeniju vjernost Isusu Kristu i karmelsku obnovu. Potom su posjetili crkvu sv. Ivana gdje je Terezija krštena te crkvu koja čuva spomen na njezinu obiteljsku kuću gdje je rođena. Zatim su se okupili na euharistijsko slavlje u prvoj crkvi pokraj Samostana sv. Josipa koji je Terezija osnovala i u kojem se uzdigla u svetosti do mističnog iskustva. Biskup je u pozdravu istaknuo hodočasniciima da je ovo središnja točka njihova hodočašća u Avilu prigodom 500. obljetnice rođenja sv. Terezije. Istaknuo je i da se ovdje na svoj način nalaze kao kod kuće jer je sv. Terezija 252 godine zaštitnica požeške crkve, a sada i Katedrale. Osim toga, rekao je da su u ovom samostanu četiri redovnice Splićanke koje hrvatskim vjerničkim srcem žive blizinu sv. Terezije i mole s nama. Biskup je sv. Tereziji povjerio hodočasnike i Požešku biskupiju, a napose sedmoricu dakona koji će upravo prigodom spomenutog jubileja njezina rođenja primiti sveti red prezbitera.

Jednostavnost i siromaštvo

U homiliji je biskup rekao hodočasniciima kako vjeruje da su očekivali ovdje naći nešto opipljivo, veliko i značajno vezano za sv. Tereziju, ali da toga nema, nego je ovdje sve u skladu s njezinom jednostavnošću i siromaštvom što svjedoči o njezinoj posvećenoj oslonjenosti na Boga. Pozvao je hodočasnike da usvoje upravo takvo opredjeljenje kojim svjedoče kako je našem srcu samo on dostatan. Pod-

sjetio je na neke značajnije trenutke svetičina života te prenio nazočnicima, a napose dakonima, njezine misli, među kojima i poziv da s Bogom ne razgovaraju o malim, nego velikim životnim pitanjima; da ne budu slab, nego čvrsti prijatelji Božji. Nakon svete mise biskup, svećenici i dakoni u samostanskoj govornici susreli su se s Hrvaticama koje žive u Terezijinom avilskom karmelu; s. Editom Majić i trima rođenim sestrama - s. Rafaelom, Gabrielom i Esterom Mladineo. Razgovor je protekao u radosnom ozračju u kojem se predstavio svaki od sedmorice dakona, a sestre su obećale pratiti ih svojom molitvom. Osim sestara, u istoj govornici požeški hodočasnici susreli su skupinu zagrebačkih karmelićana koji su ovih dana, na čelu sa svojim provincijalom o. Srećkom Rimcem, na putovima sv. Terezije.

Svjedočenje vjere

Sedmoga uskrsnog dana, 11. travnja, hodočasnici su posjetili grad Cordobu i potom se uputili u Seville te u crkvi sv. Nikole, nedaleko Katedrale, slavili svetu misu. Biskup je u pozdravu podsjetio da i ovu svetu misu prije odlaska iz Terezijine Španjolske u Portugal želimo slaviti njezinim raspoloženjem srca kako bi ono bilo još jedan snažan duhovni korak na našem hodočasničkom putu. U homiliji je upozorio na ljepotu koju je barokni majstor utisnuo u crkvenu opremu, napose u izradi oltara te rekao: „Ako je čovjek kadar iz drveta izvesti takvu ljepotu, kako ne bi mogao Bog u nama ostvariti ono savršenstvo koje zovemo uskrsnućem“. Na temelju svetih čitanja ukazao je na nekoliko iznadajućih činjenica. Istaknuo je da sv. Luka u ulomku Djela apostolskih podsjeća da su učenici Petar i Ivan nepismeni ljudi koji ne nastupaju sa znanjem što su ga naučili o Isusovu uskrsnuću, nego svjedoče iskustvo Uskrsloga koje im je omogućeno po susretima s njime. Protumačio je da se Bog služi malim i jednostavnim ljudima koji nemaju ništa vlastitoga zbog čega bi bili snažni, nego je sve u njima Božje i stoga svjedoče drugima. Istaknuo je da je to Isusov put koji je išao kroz slabost i nemoć smrti da bi u njoj ostvario pobjedu. Spomenuo je kako je to bio i put sv. Terezije Avilske po kojem je u ljudskoj slabosti dosegla Božju pobjedu. Potaknuo je hodočasnike da i oni otkriju Boga djelatna u svom životu te ga svjedoče drugima.

Ponosni i vjerni

Biskup je upozorio na drugu iznadaujuću činjenicu o kojoj govori današnje evanđelje, tj. da učenici nisu vjerovali svjedočanstvu žena, napose Magdalene, o Isusovu uskrsnuću, a niti svjedočanstvu učenika na putu u Emaus, nego su povjerovali tek kad se Isus ukazao jedanaestorici i uvjerio ih da je živ. Istaknuo je kako nam na-

vedeno kazuje da učenici nisu lakovjerni u prihvaćanju uskrsnuća, nego provjeravaju da bi se vjerom vinuli na razinu susreta s Uskrsim što su započeli svjedočiti propovijedanjem i krštenjem te se tako rodila Crkva kao zajednica ljudi koju je oblikovao uskrsli Krist snagom svoga Duha, a koja traje i danas, o čemu stječemo iskustvo i na ovom hodočašću. Zaključio je kako je čudno što ista Crkva Isusova živi u hrvatskom narodu i ovdje u španjolskoj Sevilli te potaknuo hodočasnike na vjernost i ponos što joj pripadaju. Podsjetio je na Isusov prijekor učenicima zbog malovjernosti i okorjelog srca te pozvao nazočne da na hodočašću mole za oslobođenje od tih nemoći kako bi se vratili svojim kućama budne Terezijine vjere i mekog njezina srca koje osjeća Božji svijet i u njemu živi.

U Božjim dubinama

U predvečerje druge uskrsne nedjelje, 12. travnja, koju je sv. Ivan Pavao II. proglasio Nedjeljom Božjeg milosrđa, požeški hodočasnici stigli su u Fatimu i sudjelovali na noćnoj međunarodnoj molitvi svete krunice i procesiji

postane dionikom njegova uskrsnuća. Upozorio je kako naš ljudski „vidjeti“ ostaje na površini stvari, a da nas vjera, kao uvid u božansko značenje svega postojećeg, napose vlastitog života, uvodi na onu razinu za koju nas je Bog stvorio i koju nam je omogućio u Isusovu uskrsnuću. Poželio je hodočasnima da im Gospa Fatimska pomogne porasti u vjeri i otići svojim kućama čvršće i dublje posvećenima Bogu.

Na podnevnoj međunarodnoj sve-toj misi, koju je predvodio leirijsko-fatimski biskup António Augustodos Santos Marto, koncelebrirao je biskup Škvorčević i požeški svećenici. Đakoni Krunoslav Siroglavić i Ljubiša Krmar asistrali su predsjedatelju slavljā; đakon Krunoslav Juraković pročitao je na hrvatskom jeziku ulomak iz dnevnog evanđelja dok je đakon Marko Čubelić na hrvatskom jeziku izrekao jedan od zaziva u molitvi vjernih. Iste večeri, požeški hodočasnici sudjelovali su na međunarodnoj molitvi svete krunice i procesiji koju je predvodio biskup Škvorčević. On je, ujedno, na hrvatskom jeziku izrekao uvod u peto otajstvo krunice koje se također molilo na hrvatskom te podijelio završni blagoslov.

Nadpovijesna istina

Posljednjeg hodočasničkog dana u Fatimi, 13. travnja, rano ujutro hodočasnici su slavili svetu misu u kapeli Ukazanja koju je predvodio biskup Škvorčević. Podsjetio je vjernike da ih u Fatimi nije dočekalo ništa velikoga ni spektakularnoga kako je mogao očekivati netko tko ovamo dolazi prvi puta. Istaknuo je da jednostavnost same Kapele i drugih gradnji kao da želi hodočasnike vratiti u vlastitu nutrinu da u vjeri pronađu nadnaravne dimenzije događaja koje pamti ovo mjesto te postanu njihovim dionicima. Rekao je i da se povijesne fatimske činjenice mogu lako ispričati; može se stvoriti simpatična priča o troje ma-

lih vidjelaca - Luciji, Franji i Jacinti te o svemu onome što je nakon toga uslijedilo. No upozorio je da su povijesne činjenice samo naznake u kojima treba čitati nadpovijesnu istinu, u spoznajnom nadspoznajnu stvarnost, spomenuvši kako su se fatimska ukazanja događala u vrijeme teških zbivanja Prvoga svjetskog rata i ruske Boljševičke revolucije protivne vjeri i Crkvi te da marijanske poruke na svoj način naznačuju i Drugi svjetski rat te zbivanja nakon njega, neslobodu i komunistički progon Crkve, pokušaj ubojstva pape Ivana Pavla II. kao i slom komunističkog sustava. Biskup je istaknuo kako u svim navedenim događajima susrećemo dimenzije zbilje koja nije dokraja uhvatljiva tj. očitovanje nadpovijesnoga u povijesti te da se u pravo značenje događaja ulazi vjerom i njome postaje dionikom Božje povijesti spasenja. Potaknuo je hodočasnike da se, po zagovoru Isusove Majke, Gospe Fatimske, uzdignu u tu nadpovijest u kojoj Pobjednik nad smrću daje konačni smisao svim ovozemaljskim događajima, da u tom svjetlu vjere čitaju i vlastite muke, teškoće i umiranja te da se vjerom obnovljeni vrata svojim domovima u pročišćenoj i učvršćenoj slobodi koja se ne boji nikakvog tereta pa ni smrti.

Na završetku slavlja biskup je u molitvi povjerio Isusovoj Majci sve nazočne hodočasnike i njihove obitelji, Požešku biskupiju i hrvatsku domovinu. I u Fatimi, kao i na svim drugim točkama hodočašća, sedmorica đakona zajedno sa svećenicima i vjernicima svojim služenjem i pjesmom stvorili su snažno duhovno ozračje koje je pomoglo usvojiti sve dragocjene poruke mjesta koja su pohodili i dublje se povezati s Isusom Kristom po primjeru i zagovoru njegove Majke i sv. Terezije Avilske. Povratak u domovinu vodio je hodočasnike preko Madrida čije su ljepote razgledali, preko Zaragoze u Kataloniji, Nice u Francuskoj, Italije i Slovenije. Fizički umorni, ali duhovno ispunjeni, hodočasnici su u ranim jutarnjim satima 16. travnja stigli u Požegu.

DAN OTVORENIH VRATA KATOLIČKE GIMNAZIJE U POŽEGI

Napredujte u znanju, a još više u prijateljevanju s Isusom

S ciljem predstavljanja svoga specifičnog djelovanja široj javnosti, Katolička gimnazija s pravom javnosti u Požegi organizirala je 23. i 24. travnja Dane otvorenih vrata. U predvečerje 23. travnja u Dvorani sv. Terezije Avilske održan je prigodni program koji su vodili profesor Miroslav Paulić i učenica Maria Franjić.

Nastupio je školski zbor s pjesmom *Canticorum Jubilo* G. F. Händla te tradicionalnom afričkom pjesmom *Kum Ba Yah my Lord*. Potom se monologom *Ver-gl* Antuna Gustava Matoša predstavio učenik Petar Petrović koji je istim monologom predstavljao Gimnaziju na županijskom Lidrānu te svojom uvjerljivošću govora i glume iznenadio i oduševio državnog izbornog povjerenika Marija Kovača. Aktivnosti i projekte novinarske družine predstavila je urednica školskog lista *Nautes* Jana Jularić, a potom su članovi kreativne radionice

Krug obiju požeških gimnazija pod vodstvom profesorice likovne umjetnosti Vere Čuže-Abramović predstavili svoj ovogodišnji projekt »Kružimo gradom«.

Izuzetnu pozornost privikli su članovi dramske družine koji su profesionalno izvedenom scenskom igrom *Skoro savršeni svijet* oduševili prisutne. Zadnja točka programa bio je kratki film u režiji učenika i profesora Gimnazije koji je imao za cilj na humorističan način predstaviti Školu. Na završetku prisutnima se obratio osnivač Gimnazije biskup Antun Škvorčević. Za-

Prvi koncert kaptolačkog zbora »Glasići nade«

Dejeji crkveni zbor župe Kaptol »Glasići nade« održao je na Uskrs svoj prvi koncert. Tom prigodom zbor kojeg vodi vjeroučiteljica Ljubica Maljur dobio je i svoje ime. Prije početka koncerta župnik Josip Klarić blagoslovio je zbor, zazvao na njega Božji blagoslov te poželio da zborāši svojim glasom radošno navješćuju radost Isusova uskrsnuća kojom je pobijedena smrt. Pozvao ih je da pjesmom služe Gospodinu. Četrdesetak pjevača, od predškolske dobi do uzrasta prvog razreda srednje škole, izvelo je raznolik glazbeni program u kojem su se okušali i solisti.

Kao gosti koncerta nastupili su člano-

vi velikog župnog zbora pod vodstvom Josipa Prajza. Posebno iznenađenje bio je zajednički nastup različitih generacija iz pojedinih obitelji; od djedova i baka, roditelja pa do djece.

S razlogom smo odabrali baš ovaj dan za svoj prvi koncert. Uskrs je dan radosti i veselja, dan pobjede i nade. Glas koji se pronio toga uskrsnog jutra preokrenuo je svijet. Trgnuo je iz očajja one koji su izgubili smisao i put. Taj radosni glas vratio je nadu svijetu. Stoga je i naš zbor odabrao ime »Glasići nade« jer želimo svojim glasom i svojom pjesmom Boga slaviti i nositi nadu svijetu - obrazložila je vjeroučiteljica Ljubica. (Lj. M.)

DJEČJE HODOČAŠĆE U VOĆINSKO SVETIŠTE

Najveći smo kada živimo po Božjoj riječi

U subotu, 2. svibnja, nekoliko tisuća djece iz župa Požeške biskupije hodočastilo je u voćinsko marijansko svetište. Nakon dolaska u Voćin djeca su, predvođena svojim župnicima, župnim vikarima i vjeroučiteljima, pozdravila lik Gospe Voćinske te je uslijedila prigodna marijanska pobožnost, ispit savjesti i pojedinačno pristupanje sakramentu pomirenja.

Duhovno raspoloženi

Središnji dio hodočašća bila je sveta misa koju je predvodio biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s pedesetak svećenika i đakona. Na početku slavlja biskupa je u ime prisutnih pozdravio rektor svetišta Mladen Štivin, a dvoje djece u narodnim nošnjama biskupu su predali cvijeće kao izraz dobrodošlice. Nakon što je u ime prisutnih uputio pozdrav Gospi Voćinskoj, biskup je pozdravio mlade hodočasnike dijalozirajući s njima o kišnom vremenu koje ih je dočekalo u Voćinu. Sva djeca su jednoglasno utvrdila kako kiša ne smeta njihovom duhovnom raspoloženju punom vedrine i budnosti za Boga. Biskup je dodao da kiša s jedne strane ipak ponešto otežava dolazak i boravak u Voćinu te da ju prihvate kao sastavni dio njihove hodočasničke žrtve utvrdivši da je ona s druge strane i veliki blagoslov za naše njive i usjeve te da za nju i zahvale Bogu. Pozvao je prisutne mlade hodočasnike da svrate u svoje srce i zamole Boga da ga ispuni milosrdem te osposobi za slušanje njegove riječi.

Oči vjere

Biskup je započeo homiliju pojašnjavajući djeci zbog kojega je razloga dobro ići na hodočašća, osobito u središnje biskupijsko marijansko svetište u Voćinu. Propitujući ih vole li gledati televiziju, surfati internetom ili koristiti mobitel, biskup im je posvijestio kako danas živimo u civilizaciji gledanja

u kojoj je gledanje veoma važno u životu. Upozorio je kako u današnjem evanđelju Filip dolazi k Isusu sa željom da vidi Oca, na što mu Isus pojašnjava kako to nije najbolji pristup jer postoje oči koje vide puno dublje od naših fizičkih očiju, a to su oči vjere našega srca. Biskup je to još zornije protumačio na primjeru prijateljstva govoreći kako im nije prijatelj onaj kojega su vidjeli očima, nego onaj kojega su susreli svojim srcem, kojemu su poklonili povjerenje i s kojim su počeli ostvarivati najdublje duhovno zajedništvo te postali međusobno prisutni. U tom smislu, nastavio je biskup, Isus je pozvao Filipa da mu se približi vjerom kao očima srca, da bude s njim, sluša njegovu riječ i da na taj način upozna Oca te postane dionikom Isusove riječi: "Ja sam u Ocu i Otac u meni." Istaknuo je djeci da su upravo zato na hodočašću kako bi po zagovoru Isusove Majke bili ljudi zdravih fizičkih očiju, a još više očiju srca kojima će u vjeri najtočnije gledati sebe i svijet, biti Isusovi prijatelji te s njim ulaziti u zajedništvo Božjega života.

Moć riječi

Osvrnuo se potom na sv. Pavla koji u današnjem prvom čitanju iz Djela apostolskih tumači značenje navještanja Božje riječi. Biskup je u nekoliko primjera djeci približio moć riječi koja ulazi u njihova srca; donosi tamu ili svjetlo, umrtvljuje ih ili pokreće na opredjeljenja po kojima rastu iznutra do veličine koju može darovati onaj čiju riječ slušaju. Podsjetio ih je da kad poslušaju majčinu riječ ljubavi i od nje žive, postaju veliki ljudi; kad poslušaju riječ sportskog ili glazbenog učitelja, postaju vrsni sportaši ili glazbenici. Utvrdio je da postaju najveći kad slušaju Božju riječ, kad se po njoj ponašaju i od nje žive. Rekao je da je Marijina veličina bila upravo u tome što je u sabranosti srca sluša-

la Božju riječ, što se uključila u svijet Božjih mogućnosti i postala suostvariteljicom njegova nauma o čovjeku u Isusu Kristu, njegove pobjede nad smrću i uzdignuća čovjeka u puninu života. Podsjetio je djecu kako su mnogi tijekom povijesti dolazili u Marijino svetište u Voćinu u kojem ih je ona trajno upućivala na slušanje Božje riječi, Isusa Krista i život u skladu s njime te da na to potiče i njih služeći tako njihovu najvećem dobru. Na kraju je biskup poručio djeci kako će u životu biti mnogo onih koji će tražiti da slušaju njihovu ljudsku riječ koja može biti dobra i plemenita, ali i zla i zavodnička te ih upozorio kako je potrebno svaku ljudsku riječ mjeriti Božjom riječju jer će tako ostati na pravome putu. Zamolio je Isusovu Majku da ih prati u njihovu životu kako se ne bi izgubili i postali žrtve zla i prijevare.

Zagovor Gospe voćinske

Nakon poprične molitve, biskup je sve prisutne povjerio zagovoru Gospe Voćinske upućujući molitvu predanja Isusovoj Majci. Potom je zahvalio svećenicima, vjeroučiteljima i svima onima koji su zajedno s djecom došli na hodočašće poduprijevši ih na njihovu vjerničkom putu. Jednako tako, zahvalio je rektoru svetišta i njegovim

suradnicama na svemu što su učinili oko organizacije hodočašća. Molitvama mladih hodočasnika povjerio je sedmoricu prisutnih đakona koji će idućega 27. lipnja u požeškoj Katedrali biti zaređeni za svećenike Požeške biskupije kao i trojicu bogoslova koji će iduće subote tijekom euharistijskog slavlja prigodom hodočašća mladih u Voćin biti primljeni među kandidate za svete

redove đakonata i prezbitarata. Zahvalivši svima na sudjelovanju biskup je na sve hodočasnike zazvao Božji blagoslov po zagovoru Gospe Voćinske.

Vjeronaučno natjecanje

U poslijepodnevnom dijelu hodočasničkog programa u prostorima voćinske osnovne škole održano je natjecanje iz vjeronau-

učnog znanja o životu i djelu sv. Terezije Avilske. Bilo je to završno natjecanje na kojemu su sudjelovale skupine učenika koje su pobijedile na prednatjecanju održanom na dekanatskim razinama tijekom veljače i ožujka. Prvo mjesto i Veliku plaketu svetišta Gospe Voćinske osvojila je ekipa Župe sv. Terezije Avilske iz Požege, u sastavu Ela Ešegović, Lucijan Grgić, Dinko Maslač, Karlo Duvnjak, Karlo Maček i Marko Ludvig. Drugo mjesto pripalo je skupini Župe Uznesenja BDM iz Pakraca, a treće mjesto osvojila je ekipa Župe Bezgrješnog začeca BDM iz Nove Gradiške. Osim toga, održana su i sportska natjecanja gdje je u nogometu pobijedila ekipa Župe sv. Leopolda Mandića iz Požege, a u graničaru ekipa Župe Blažene Djevice Marije iz Nove Kapele.

Biskup primio pobjednike voćinske vjeronaučne olimpijade

U Biskupskom domu u Požegi 14. svibnja biskup Antun Škvorčević primio je članove pobjedničke ekipe vjeronaučne olimpijade u Voćinu - vjeroučenike Župe sv. Terezije Avilske u Požegi. Uz Elu Ešegović, Lucijana Grgića, Dinka Maslača, Karla Duvnjaka, Karla Mačeka i Marka Ludviga, na susretu s biskupom bila je prisutna i njihova vjeroučiteljica s. Karolina Mićanović te župnik Ivica Žuljević. Biskup je vjeroučenicima i vjeroučiteljici čestitao na postignutom uspjehu kao i na trudu koji su uložili u pripremi za kviz te im uručio svečanu Povelju priznanja za osvojeno prvo mjesto uz Veliku plaketu svetišta Gospe Voćinske. Istaknuo je znakovitost pobjede ekipe iz požeške Župe sv. Terezije Avilske u godini kada slavimo 500. obljetnicu njezina rođenja. Uručio je pobjednicima i krunice, dar pape Benedikta XVI. prigodom njegova pohoda Hrvatskoj, spomenuvši da su postali pobjednici na hodočašću u Voćin u Marijinu mjesecu svibnju te ih potaknuo da po molitvi svete krunice budu s njom duboko povezani. Izrazio je radost što su među pobjednicima i učenici osmog razreda osnovne škole koji će na svetkovinu Pedesetnice primiti sakrament svete potvrde.

Potom su vjeroučenici biskupu u ugodnom razgovoru izložili tijek svojih priprema za vjeronaučnu olimpijadu i napore koje su uložili u rad te izrazili zadovoljstvo i zahvalnost Bogu na postignutom uspjehu.

Lucijan Grgić, učenik petog razreda koji je prvi puta hodočastio u Voćin, rekao je da mu je to bilo lijepo iskustvo. - Išao sam ove godine i na natjecanje iz matematike i geografije. Za sve, pa i za vjeronauk, moralo se puno učiti. Jako nam je pomogla naša časna Karolina - rekao je Lucijan.

Dinko Maslač, također učenik petog razreda, bio je oduševljen velikim

brojem djece koja su se okupila u Voćinu. - Drago mi je što sam imao prigodu upoznati svetu Tereziju Avilsku i puno toga naučiti o njoj pripremajući se za natjecanje - kazao je Dinko.

UČENICI KATOLIČKIH GIMNAZIJA HODOČASTILI U VOĆIN

Gospo voćinska, pomoz današnjim mladima da hrabro koračaju Isusovim putem

U subotu, 9. svibnja, u svetište Gospe Voćinske hodočastili su učenici i djelatnici Katoličke gimnazije iz Požege te Katoličke klasične gimnazije iz Virovitice predvođeni ravnateljima Robertom Mokrim i Mariom Voronjeckim. Pridružili su im se i predstavnici nekoliko drugih srednjih škola te bogoslovi Požeške biskupije sa svojim poglavarima iz Zagreba na čelu s rektorom Anđelkom Koščakom.

Središnji dio hodočašća bilo je euharistijsko slavlje koje je, uz koncelebraciju svećenika djelatnih u školama i bogoslovskih poglavara predvodio biskup Antun Škvorčević. Na početku slavlja biskupa su u ime prisutnih mladih pozdravili maturanti Matea Bilić i Roman Brekalo, zahvalivši što su četiri godine mogli biti dionici katoličke školske zajednice i izgrađivati se u duhu evanđeoskih vrijednosti. Biskup je potom u ime nazočnih uputio pozdrav Isusovoj Majci. Među ostalim izrazio je zahvalnost Isusovoj Majci za njezino majčinsko služanje u Voćinu te joj povjerio čežnje i radosti, tuge i žalosti, opredjeljenja i nade mladih hodočasnika.

Put duhovnog zvanja

Biskup je u pozdravu podsjetio srednjoškolce na ljepotu rascvale svibanjske prirode, u kojoj je mogao uživati putujući do Voćina i biti dionikom svojevrsne svečanosti koju ona stvara. Kazao je da Bog koji obasipa prirodu raskošnom ljepotom može i u njihovim mladenačkim bićima ostvariti rascvat i rast za kojim čeznu te je želio da tome pridonese i ovo hodočašće. Potom se obratio prisutnim bogoslovima, napose trojici među njima - Dejanu Iliću iz župe Badljčina, Kristijanu Periću iz župe Voćin te Josipu Prpiću iz župe Velika – koji će u tije-

ku slavlja biti obredno primljeni među kandidatima za svete redove đakonata i prezbitera. Izrazio je radost što su dvojica među njima bili učenici Katoličke gimnazije u Požegi. Pozdravio je prisutne aspirante za svećeništvo iz požeškog Kolegija te četvoricu prisutnih đakona, koji će s drugom trojicom đakona koncem lipnja primiti sveti red prezbiterata. Pozvao je mlade hodočasnike da im svojom molitvom budu potpora.

Biskup je u homiliji kazao da sa zanimanjem prati pojedine mlade ljudi u njihovim sposobnostima snalaziti se u svijetu kompjutera, športa, glazbe, drugih znanja i vještina, ali da ga najviše oduševljavaju oni koji se znaju kretati u Božjem svijetu, i da su među njima i prisutni bogoslovi i đakoni, koji su osluškujući Božji glas krenuli putem duhovnoga zvanja.

Osluškiivanje Duha Svetoga

Na temelju dnevnog liturgijskog čitanja iz Djela Apostolskih podsjetio je na sv. Pavla koji je bio ispunjen mržnjom na kršćane, sav zauzet u njihovu progonu i ubijanju dok ga nije zahvatilo svjetlo pred damašćanskim vratima te progledao u Isusu Kristu, očišćen iznutra njegovim Duhom i pokretan njegovom snagom počeo ostvarivati život pobjede nad ljudskom nemoću, ranjenosti zlom i smrću. Biskup je upozorio kako Djela Apostolska navode da je Duh u nekoliko navrata spriječio Pavla u izvršavanju vlastitih projekata te se tako po njemu ostvare Božji naumi u Isusu Kristu. Među njima je i Pavlov dolazak u Make-doniju, početak Isusove djelatne prisutnosti u Europi koja čudesno traje dvije tisuće godina, u koju su uključeni Hrvati već trinaest sto-

ljeća, i kojoj dugujemo i mi svoju vjeru i to da smo danas zajedno u Voćinu. Biskup je ukazao mladim hodočasnici na važnost činjenice da je sv. Pavao osluškivao Duha Svetoga i prihvatio njegovo vodstvo te je tako Isus Krist u njemu mogao ostvariti svoj projekt čovjeka oslobođen od zla i smrti, uspostavljena u konačnu slobodu, dostojanstvo i puninu života. Podsjetio je srednjoškolce na okolnosti zla, nemoći, sebičnosti, međuljudskih omalovažavanja i osuđivanja, odnosa koji ne dopuštaju u Hrvatskoj krenuti naprijed i dodao da to stanje Isus u evanđelju naziva svijetom. Pripomenuo je da Isus zna što u tom stanju treba činiti. On svoje učenike izabire da ne budu osuđenici i žrtve svijeta zla, daruje im svoga Duha te oni poslušni njegovim nadahnućima i pokretani njegovom snagom postaju dionicima njegove pobjede, ljudi svjetla i smisla, putnici usmjereni k cilju koji je za njih smislila ljubav. Biskup je želio da Isusova Majka koja je u voćinskom svetištu tijekom povijesti služila hrvatskom čovjeku i u najtežim trenucima njihova osobnog i narodnog života pomogne i današnjim mladima da hrabro koračaju Isusovim putem i djeluju po nadahnuću i u snazi njegova Duha kao svećenički kandidati ili opredijeljeni za neka druga časna zvanja, potaknuo ih je da ne dopuste biti ljudima u kojima umire čovjek, nego rastu u Božjem svjetlu. Još im je kazao kako nitko od njih nije Bogu nevažan, nego dragocjen, kako ih on želi pratiti na njihovim putovima, i neka mu to omoguće te budu blagoslovljeni mladi hrvatski naraštaj. To je napose želio bogoslovima i maturantima za njihov daljnji životni put.

Pri koncu misnog slavlja biskup je hvalio svima koji su pridonijeli ostvarenju hodočašća, napose ravnateljima gimnazija i vjeroučiteljima, a s njima i prisutnim bogoslovima i poglavarima.

SEDMEROČLANA OBITELJ MILANA I ANDE MAJDANDŽIĆ IZ ŠUMETLICE

Prognani i bez posla, ali zahvalni i odani Bogu

Tekst i fotografije: Višnja Mikić

»Bosno moja, divna, mila, lijepa, gizada« ili »Banja Luko, i ta tvoja sela...« samo su neke od starih pjesama koje su, s tugom u srcu, s pradjedovskih ognjišta ponijeli žitelji banjalučkog kraja kada su u teškim ratnim godinama protjerani s rodnog praga.

Međutim, ovdje je manje važna pjesma. Važnije je to što su protjerani i što su doista morali otići. Prestrašeni i s neizvjesnom budućnosti nisu mogli ponijeti ni drage uspomene svog obiteljskog i vjerničkog života - fotografije prvih pričešti, krizmi, vjenčanja, a pogotovo stare slike svetaca, Gospe i Isusa koji su krasili zidove njihovih kuća i svjedočili o vjeri dje-dova i otaca.

Socijalna pomoć i doplatak

Svega toga s tugom se prisjetila i Ana Majdandžić, majka našega domaćina Milana iz Šumetlice, filijale cerničke župe.

- Moj suprug Marko, sada već pokojni, i ja stigli smo u ovaj kraj 1995. godine s najnužnijim stvarima u torbi. Ništa nismo mogli ponijeti, pogotovo drage sitnice i uspomene. Pretresali su autobus koji nas je vozio iz Bosne, ništa nismo mogli sačuvati. Trebalo je krenuti iz početka, ni od čega, ali Bog nas nikada nije napustio. Supruga su shrvali bolest i tuga, Bog ga je pozvao k sebi, a ja sam, evo, s 80 godina na plećima, još živa. Muče me šećer, tlak, masnoća i drugi problemi, ali to strpljivo podnosim i prikazujem Bogu - ističe baka Ana.

Sin Milan bio je sudionik Domovinskog rata i pripadnik Prve gardijske brigade Hrvatske vojske. Danas je bez posla; žive od dječjih doplataka i socijalne pomoći.

- Nikada neću zaboraviti rodnju župu Barlovi kod Banja Luke i naše selo Ramiće. Ondje smo slavili Gospu od Anđela 2. kolovoza. Preko 500 vjernika okupljalo se na slavlje, molilo i pjevalo, a mi u obitelji i danas svečano slavimo taj dan. Uz to, u Šumetlici se slavi i sveta Ana pa je uz sve mještane i mi slavimo - kaže četrdesetjednogodišnji Milan.

Oženio se 2000. godine djevojkom iz Dragalića. Roditelji njegove supruge Anđe (40) doselili su iz okolice Travnika. Milanu i Andi dragi Bog podario je četvero prekrasne djece. Trinaestogodišnji Ivo učenik je 7. razreda Osnovne škole „Matija Gubec“ u Cerniku. Voli traktore i poljoprivredne strojeve i želio bi danas-sutra postati mehaničar za popravak poljoprivredne mehanizacije. Vesna (10) i Ivana (9) učenice su trećeg razreda, a ujedino i prvopričesnice. Majka Anđa svakog jutra ispraća ih na autobus za Cernik, a onda se posvećuje Suzani koja ima 5 i pol godina i najesen kreće u „malu školu“.

- Zadovoljni smo i Bogu zahvalni za sve što nam je dao. Iako nemamo previše, za-

hvaljujemo mu najprije za zdravlje naše djece jer to je najvažnije. Svekrva Ana i ja imamo vrt i sve domaće i zdravo povrće. Uzgajamo perad, hranimo piliće i gice i snalazimo se nekako. Najteže je za režije i druge troškove jer to ne možete platiti povrćem niti pilićima, morate od nekud namaknuti novac, ali, eto, Bog se uvijek nekako pobrine - skromno kaže Anđa.

Briga župnika

Majdandžići su nedjeljom na svetoj misi, a misa je redovito u dvorani u Šumetlici. K tomu, Ivo je i ministrant pa im je misno slavlje još ljepše. Veseli ih, a posebno djeću, što ih često posjećuje i o. Josip Vukoja, cernički gvardijan koji im također nastoji karitativno pomoći.

Pogledali smo s djecom kuću i njihove sobe. Vidjeli smo kako tri sestre spavaju na jednom ležaju i shvatili da im trebaju bar još dva ležaja ili kauča kako bi ove djevojčice mogle spavati udobnije. Rekoše nam kako su htjele vježbati borilačke vještine, ali obitelj nije imala novčanih sredstava za treninge. Anđa pere uglavnom „na ruke“, a ukoliko nade slobodnog vremena, voli vez, „krpicanje“. Dosta je toga izvezla, među ostalim i sliku Majke Božje na platnu. Milan kaže kako je obitelj zadovoljna skromnim, samo neka bude sloge, zdravlja te Božjeg blagoslova. Sve drugo će biti, ističe. Njeđa veseli odlazak u šumu. Ona ga smiruje, opušta i blaži brige, a vjerojatno i sjeća na djetinjstvo te mladost u Bosni.

-Teško nam je pred velike blagdane jer onda uspomene naviru, kaže naš domaćin. Mi smo sve naše božićne običaje iz banjalučkog kraja ponijeli ovdje i njegujemo ih. Danas je za to glavna mama Ana s unučadi, a kasnije ću ja od nje preuzeti tradiciju. Još možete vidjeti u dvorištu hrastov badnjak koji se kod nas svake godine za Božić do-

nosio iz šume. Sjećam se kako smo u Bosni ustajali u 4 sata i po čijoj zimi odlazili u šumu izabrati najljepše drvo. Tu tradiciju uvijek ću čuvati. Tako je i uoči Svetog Ive, 23. lipnja. Mi još uvijek uoči blagdana palimo ivanjski krijes nedaleko kuće, odnosno veliku vatru koja sjeća na zavičaj i tradiciju banjalučkog kraja - objašnjava Milan.

I stara narodna izreka kaže „Bolje da nestane sela, nego običaja“ pa smo sigurni kako će Majdandžići sačuvati običaje svoga kraja, a mi im želimo da uspiju popraviti i materijalnu situaciju kako bi ova prekrasna djeca rasla kao i druga; ako i ne u velikom izobilju, a onda da bar mogu priskrbiti najpotrebnije i baviti se onim što žele. Budući da Bog svoje ne ostavlja, sigurni smo da ova skromna, ali vrijedna obitelj neće biti zaboravljena.

OBITELJ ZVONKA I NEDJELJKE ARIĆ IZ GORNJIH CRNOGOVACA

Cijela je obitelj kroz različite službe uključena u župne aktivnosti

Piše: Višnja Mikić • Fotografije: obiteljski album Arićevih

Ako Gospodin kuće ne gradi, uzalud se muče graditelji – mogli bismo reći zajedno sa psalmistom, upoznavši obitelj Zvonka i Nedjeljke Arić iz Gornjih Crnogovaca, malog pitomog sela, filijale župe Staro Petrovo Selo. Ovi dragi i marljivi supružnici u braku su 20 godina i imaju dvije kćeri. Sve su gradili s Bogom i s Bogom računali u svim životnim situacijama znajući da se onom tko s Bogom računa, sve uvijek okreće na dobro.

Sklad i mir

Zvonko je iz Gornjih Crnogovaca, a Nedjeljka iz Bošnjaka. Upoznali su se u Zagrebu za vrijeme studija i zavoljeli. Zvonko je dipl. ing. agronomije, zaposlen u jednoj prehrambenoj industriji, a Nedjeljka je ing. poštanskog prometa. Iako joj nije bilo lako studirati uz rad, uspjela je i jedno, i drugo, a moleći da upozna dobrog katoličkog mladića, prepoznala je u Zvonku Božju volju za zajednički život. Dvadeset je godina projurilo. Zvonku je 46, a Nedjeljki 45 godina. Osamnaestogodišnja kćerka Ivona maturanica je novogradiške Gimnazije, a Elizabet, kojoj je 14 godina, učenica je osmog razreda osnovne škole u Starom Petrovom Selu. Zajedno s vršnjacima ove se godine priprema za sakrament svete potvrde.

Čim smo ušli u kuću Arićevih, odmah smo osjetili ozračje mira i sklada koji ovdje vladaju te razgovora i dogovora među ukucanicima. Pitali smo Nedjeljku kako je izgledala njezina mladost u Bošnjacima.

– Obitelj je uvijek bila vezana uz crkvu, svi su redovito išli na svete mise. U sjećanju su mi ostali lijepi trenutki pjevanja uz časne sestre; najprije u malom, a kasnije i u velikom zboru naše župe. Ponekad bude malo sjete zbog minulih vremena, ali danas mi je ovdje mjesto, uz supruga i djecu, odnosno obitelj, a i ovdje pjevam u crkvenom zboru – kaže Nedjeljka.

Čuvanje slavonske izvornosti

Ona je prvenstveno supruga i majka, zatim domaćica pa zaposlenica Obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva Arić koje zajedno vode Zvonko i njegov brat Željko. U okviru je OPG-a i etno-eko seosko imanje *Matin* i *Anin stan* na koje je Zvonko ponosan, a koje je ime dobio po njegovim roditeljima. Otac je još živ i sve pomaže, kako kaže Nedjeljka „radom, savjetom, brigom i opomenom ako zatreba“. Uglavnom, svi se lijepo slažu, zajedno planiraju i rade. Ovo imanje nije nastalo na brzinu, nego je osmišljeno i vjerna je replika nekadašnjeg „stana“ u kakvom su živjeli stanovnici ovoga kraja. Tu su kuća i prateći objekti te staje, zatim domaće životinje i divljač; autohtone pasmine konja, slavonske crne svinje, slavonski podolac, jelen lopatar itd. Arićevi imaju i restoran „Dukat“ u Novoj Gradiški u kojem također nastoje ponudom, prostorom i detaljima sačuvati slavonsku izvornost.

– Vremena je premalo za sve obveze, ali sam s obitelji svake nedjelje na misi. Tu nalazimo snagu i onda Dan Gospodnji „zakružimo“ zajedničkim ručkom i dogovorom za sljedeći tjedan – kaže Zvonko.

A svaki tjedan nosi svoje; Zvonko je član Župnog ekonomskog vijeća u župi svetog Antuna Padovanskog u Starom Petrovom Selu i uvijek je spreman u svemu pomoći župniku. Osim toga, član je Općinskog vijeća i zamjenik predsjednika Vijeća, član je Vijeća Turističke zajednice grada Nove Gradiške, zatim županijske Turističke zajednice, ali i Sabora Turističke zajednice Hrvatske; potpredsjednik je sekcije za smještaj u ruralnom razvoju za regiju Slavonije, član LAG-a Zapadna Slavonija. Međutim, nikada nije zapostavio obitelj. Bez obzira na vrijeme, uvijek zna kako je kćerkama bilo u školi, kako je supruga provela dan, teče li sve planski. Najvažnije mu je da se svi dobro slažu i da obitelj živi svoju vjeru bez obzira na svakodnevnu utrku prisutnu u životu svakoga od nas.

– Do 2002. godine živjeli smo s roditeljima i obitelj se uvijek molila svetom Antu-

nu. Spomenute godine uselili smo u svoju kuću i to uoči blagdana svetog Luke, tako da nam je i on zaštitnik kuće i obitelji. Volimo ići na hodočašća kad možemo. Rado hodočastimo Gospi od Suza u Pleternicu, Gospi na Gospino polje, djeca su išla u Voćin. U korizmi u obitelji redovito molimo križni put, a u svibnju i listopada Gospinu kunicu. Ove godine, uz 20. godina braka, željela bih da si „poklonimo“ obiteljsko hodočašće, npr. u Mariju Bistricu, ali i u Kuću susreta „Tabor“ u Samoboru. Voljela bih bolje upoznati i Zajednicu bračnih susreta – priča naša domaćica.

Nedjeljka je i volonterka župnog Caritasa i rado pomaže drugima, raduje se svakoj pomoći koja se prikuplja u župi, a to su pomoć nastradalima na poplavljenim područjima istočne Slavonije, obiteljima u Kninu ili na području naše Biskupije. Članica je i Molitvene zajednice Krvi Kristove, koju u župi vode časne sestre Klanjateljice Krvi Kristove. Ova duhovnost posebno je snažna, poticajna i pomaže Nedjeljki čuti „vapaj“ Krvi Kristove u bratu čovjeku, bolesniku, ovisniku, u obiteljima pogođenima ratom i sl. U slobodno vrijeme bavi se vrtlarstvom i ekološkim uzgojem povrća.

Ivona, maturanica, završila je Osnovnu glazbenu školu u Novoj Gradiški. Iako mlada, orguljašica je u crkvenom zboru. Premda svakodnevno putuje autobusom na nastavu u Novu Gradišku, uspijeva održavati probe zbora jednom tjedno, a uoči većih blagdana i češće. Radosna je kad sjedne za orgulje i kad mama pjeva uz nju, a sestra Elizabet, u svećanim prigodama, npr. za Božić, uz njih svira flautu. Elizabet završava Osnovnu glazbenu školu i željela bi upisati glazbenu gimnaziju dok Ivona planira studirati. Nedjeljka povremeno i čita na misi, a Elizabet je ministrantica. U školi igra odbojku i badminton. Obje djevojke vole konje i jahanje, a najljepše im je s roditeljima uhvatiti pokoji slobodni trenutak na *Matin*om i *Aninom* stanu.

KATICA CIGLENEČKI, VLASNICA LJEKARNE CIGLENEČKI IZ LIPIKA

»Kad odem u crkvu, osjećam se ispunjeno«

Piše: Vesna Milković, Snimio: A. Ciglenečki

Lipičanka Katica Ciglenečki vlasnica je ljekarne više od deset godina, no iako nije početnica u poduzetničkim vodama, a lijekovi i drugi pripravnici za zdravlje ljudima svakodnevno trebaju, kaže kako joj je danas teže nego prvih dana.

Takozvana ručna prodaja u ljekarni svega je 20% našega posla, a većina toga ide preko recepata. Nažalost, Fond zdravstva duguje nam novac za šest mjeseci i to je najveći problem – kaže gospođa Katica.

Velika pomoć supruga

Katica Ciglenečki rodom je iz obližnjeg Gaja, a prije negoli je 2003. godine otvorila vlastitu ljekarnu, radila je kao voditelj ljekarničke jedinice Doma zdravlja Pakrac koja se nalazila u Lipiku. Ta je ljekarna, naime, bila i njeno prvo radno mjesto nakon diplome. Poslije Lipika otvorila je ljekarnu i u Poljani, a 2010. godine i u Zagrebu. Ljekarne Ciglenečki, kao zdravstvena ustanova, službeno posluju od siječnja 2005. godine i trenutno zapošljavaju osam djelatnika na neodređeno puno radno vrijeme. Katicačin suprug Franjo diplomirani je inženjer strojarstva u mirovini i, kako kaže, sada joj je moralna potpora u rješavanju sve većih poduzetničkih problema. – Neredovito plaćanje od strane Fonda jest glavni problem, ali, nažalost, nije i jedini. Ljudi posljednjih godina imaju sve manje novaca pa je to i bio glavni razlog što smo otvorili ljekarnu u Zagrebu jer je tamo kupovna moć veća. Osim toga, nama su problem i veliki lanci ljekarni kao što su malim trgovinama problem veliki trgovački lanci. Također, teško je pronaći školovane ljude koji bi došli ovdje raditi – nabrajala je gospođa Katica poteškoće s kojima se svakodnevno susreće.

U proteklih desetak godina Katica Ciglenečki uspjela je otvoriti tri ljekarne i zaposliti nove ljude, no u ovakvim uvjetima poslovanja, teško je, kažu ona i suprug Fra-

njo, održati taj nivo. Još teže je planirati za godine koje slijede. – U početku smo se nastojali razvijati i uspijevali smo, ali sada zarada nije velika. Ono što se i zaradi 'pojeđu' razni troškovi koji su zadnjih godina jako porasli. Tako sebi isplaćujem samo jednu plaću iako dnevno radim između 10 i 12 sati. Prošle godine bili smo prisiljeni smanjiti plaće 5% kako godinu ne bi završili u minusu, a što će biti ove, to ćemo tek vidjeti – rekla je gospođa Katica. – O planovima je teško govoriti, osnovno je samo preživjeti, dodao je gospodin Franjo.

Obiteljska okupljanja blagdanom

Za tri godine gospođa Katica imat će uvjete za mirovinu, a hoće li otići i što će biti s poslom? – To sada ne znam. Imamo kćer Margaretu koja studira molekularnu biologiju i sina Antuna koji se odlučio za sociologiju. Nekada smo mislili posao možda prenijeti na djecu ali, evo, oni nisu išli u tom smjeru. No bitno je da imaju svoj cilj i njemu teže – zaključila je gospođa Katica.

S obzirom na velike obveze na poslu, slobodnog vremena Katica gotovo i nema, a ono što ipak 'ulovi' provodi s obitelji, rodbinom i prijateljima. – Imam još obitelj u Gaju pa odem tamo u vrt i voćnjak. Posadim i nešto cvijeća. Uglavnom mi oko toga pomaže sin; suprug je više vezan uz računalno. Mene rad u vrtu opušta, a imam i puno cvijeća u lončanicama. Mnogi mi kažu da je kod mene u ljekarni kao u botaničkom vrtu – kaže gospođa Katica. Naravno, dodala je, dio slobodnog vremena ona i suprug koriste i za odlazak u crkvu jer su oboje vjernici. – Malo čitam Bibliju, malo razgovaram sa župnicima. Ima puno

toga što bih želio pojasniti. Osobno mislim da je biti dobar vjernik Božji dar – rekao je gospodin Franjo. – Još kao dijete s bakom sam obavezno išla u crkvu nedjeljom kao i u drugim prigodama, recimo na listopadske pobožnosti i slično. Sada, kad god mogu, odem u crkvu i tada osjećam da mi je dan nekako posvećeniji, osjećam se ispunjeno. U životu župe nisam aktivna koliko bih htjela jer, jednostavno, sada nemam vremena, no kad odem u mirovinu, bit će drugačije. Ipak, ako se u župi organiziraju kakve humanitarne akcije, obavezno se uključim – rekla je gospođa Katica. U obitelji Ciglenečki posebna se pozornost posvećuje blagdanima kao što su Božić ili Uskrs. – To je obavezno vrijeme obiteljskih okupljanja, bez obzira na obveze. Prvi dan blagdana je samo naš, obiteljski, a drugi dan međusobno posjećujemo kumove, prijatelje... Uglavnom, nastojimo da u našem domu bude onako kako su nas učili dok smo bili djeca – zaključila je Katica.

Zavjet sv. Antunu Pustinjaku

Obitelj Ciglenečki svake godine odlazi na hodočašće u Mariju Bistricu, a na poseban način vezana je i uz sv. Antuna Pustinjaka. – Rođena sam u Gaju gdje se štuje taj svetac. Baka mi je još kao maloj uvijek govorila: "Moli se sv. Antunu i on će ti pomoći." Obećala sam baki da ću to činiti i kao student sam mu se zavjetovala. Kada sam rodila, po sv. Antunu sam i sinu dala ime. I sada nastojim na blagdan sv. Antuna otići u Gaj na misu – rekla je Katica.

Ukorak s liturgijskim vremenom

LITURGIJSKA GODINA B

Piše: Josip Krpeljević

PEDESETNICA

Za Duhove volimo reći da su rođendan Crkve. Taj isti Duh Očev i Duh Kristov, Duh Sveti, u čijoj je snazi Crkva rođena, tu istu Crkvu uvijek preporuča, pomlađuje i obnavlja. Zato Crkva nikad ne može zastarjeti. Jednom zapaljeni plamen Božje ljubavi u srcima Isusovih učenika više se nikad ne može ugasiti. U tome je radosna vijest ove svetkovine. U prvom čitanju iz Djela apostolskih (Dj 2, 1-11) slušamo kako na okupljene učenike silazi Duh Sveti u obliku plamenih jezika. Kristov Duh je Duh jedinstva koji povezuje ljude i čini da svi, iako govore različitim jezicima i pripadaju različitim narodima i kulturama, čuju istu Božju poruku. U Prvoj poslanici Korinćanima (1 Kor 12, 3b-7, 12s) apostol Pavao govori o različitim darovima kojima su obdareni vjernici u korintskoj zajednici. Različitost duhovnih darova, koji se nazivaju i karizme, istinsko je bogatstvo Crkve. Premda Crkva u većoj ili manjoj mjeri posjeduje određena materijalna dobra, njezino najveće bogatstvo leži u duhovnim dobrima. Duh Sveti te svoje različite darove usklađuje i povezuje na dobro svih članova. U evanđeoskom ulomku (Iv 20, 19-23) slušamo kako

Krist po daru Duha Svetoga apostolima i njihovim nasljednicima udjeljuje vlast opraštanja grijeha. Kojim je i kakvim darovima Bog mene obdario? Kako se njima služim? ■

PRESVETO TROJSTVO

U prvom čitanju iz knjige Ponovljenog zakona (Pnz 4, 32-34.39-40) Mojsije podsjeća izabrani narod na velika djela koja je Bog za njih učinio, od stvaranja pa sve do oslobođenja iz egipatskog ropstva. On je Gospodin Bog i drugoga nema. Tu istinu o jedincatosti Božjoj (monoteizam) starozavjetni vjernik duboko je zasadio u svoje srce. Pripjevni psalam (Ps 33) veliča djela kojima je do bri Bog ispunio zemlju. Bog Otac stvara svijet svojom riječju (Sin) i dahom usta svojih (Duh Sveti). Tako nam pokazuje da Bog u svojim djelima nije samac, osamljenik, nego zajedništvo osoba. U Poslanici Rimljanima (Rim 8, 14-17) apostol Pavao poručuje kako samo u Sinu Očevu možemo spoznati svoje sinovstvo. On nas potiče da, kao Božja djeca, Bogu kličemo: Abbà! Oče! - baš onako intimno i s pouzdanjem kako je to sâm Krist činio. Na koncu svog Evanđelja Matej (Mt 28, 16-20) donosi trojstvenu formulu koju je uskrslu Krist odredio da po njoj imaju biti kršteni svi koji povjeruju u njega. Trojstvena krsna formula svjedoči da svi krštenici zaslugama Kristove otkupiteljske žrtve stječu pravo na nebesku baštinu – vječni život u zajedništvu triju božanskih osoba jednoga i jedinoga pravoga Boga. ■

TIJELOVO

U prvom čitanju iz knjige Izlaska (Izl 24, 3-8) slušamo kako Mojsije Bogu prinosi žrtve na žrtveniku s dvanaest stećaka. Prolivena krv žrtvovanih životinja postaje znak saveza između Boga i njegova naroda. Narod se svečano dvaput obvezuje na vjernost tom savezu. Pripjevni psalam (Ps 116) pjeva o radosti starozavjetnog vjernika dok Bogu prinosi žrtve. I drugo čitanje (Hebr 9, 11-15) govori o krvi saveza, no to je sada krv Krista, Velikog Svećenika Novoga saveza. Pisac Poslanice Hebrejima uspoređuje starozavjetne žrtve s Kristovom žrtvom

na križu i zaključuje kako nas jedino Kristova krv uistinu čisti od svih naših grijeha. Markov evanđeoski ulomak (Mk 12-16.22-26) opis je Kristove posljednje večere, odnosno ustanovljenja euharistije. Isus Krist, novi Mojsije, predanjem svoga tijela na muku i proljevanjem svoje krvi na križu za otpuštenje naših grijeha, sklapa novi i vječni savez čovječanstva s Bogom. Mi, pak, kao novozavjetni Božji narod, slavljenjem Kristove misne žrtve iskazujemo vjernost novom i vječnom savezu i već sada ovdje na zemlji imamo predokus vječnih dobara. ■

DESETA NEDJELJA KROZ GODINU

Pad prvih ljudi, opisan u prvom čitanju (Post 3, 9-15), pokazuje proces nastajanja i tijek svakoga grijeha - nepovjerenje u Boga i sumnja u njegovu dobrotu, oholost i želja za neovisnošću, podlijevanje strastima kad volja oslabi zbog sumnji, neposlušnost, nagovaranje drugoga na grijeh, a zatim - ruševine i golotinja koje grijehom nastaju, skrivanje od Boga, prebacivanje odgovornosti na drugoga i konačno - izgon iz raja odnosno zajedništva s Bogom. Pripjevni psalam (Ps 130) pjesnički je izraz vapaja vjere i pouzdanja starozavjetnog molitelja upućenog Bogu da njega i njegov narod izbavi od svih grijeha. Apostol Pavao nam u novozavjetnom čitanju (2 Kor

4, 13-5,1, 14-17) prikazuje kršćanina kao čovjeka koji živi pogleda usmjerena onkraj vidljivih stvarnosti. Vjera u Uskrsloga Gospodina daje mu snagu da podnosi tjelesne nevolje siguran da ga čeka konačna proslava u nebu. U današnjem evanđeoskom ulomku (Mk 3, 20-35) Marko nas uvjerava da je Isusovo evanđelje spasenja namijenjeno svakom čovjeku. Nikakve ljudske povlastice, rodbinske ili neke druge veze i poznanstva, ne mogu čovjeku osigurati ulazak u Nebesko Kraljevstvo. Samo vjera i djela ljubavi grade naš prisni odnos s Isusom. Kad vjerujemo u njega i poput njega činimo dobra djela, tad smo njegova prava rodbina. ■

DVANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

U prvom čitanju (Job 38, 1.8-11) slušamo kratki odlomak Božjeg odgovora starozavjetnom patniku Jobu u kojemu se Bog predstavlja kao gospodar mora. More je u starini bilo simbol silne moći prirode koja je budila divljenje zbog svoje ljepote, ali i ulijevala strah zbog svoje razorne moći. Čovjek ne može u potpunosti razumjeti prirodu, njezine sile i zakone, a osobito mu ostaje nedokučiv odgovor na smisao zla i patnje. Pripjevni psalam (Ps 107) izriče zahvalnost Bogu koji čovjeka spašava u olujama života. Apostol Pavao (2 Kor 5, 14-17) odgovor na problem patnje i zla pronašao je u činjenici da je Krist umro za sve ljude kako bi

oni prestali živjeti isključivo za sebe i počeli živjeti za Krista. Živjeti za Krista znači pobijediti vlastitu sebičnost (egoizam) i postati novi stvor. Ulomak današnjeg Evanđelja (Mk 4, 35-41) donosi nam neobičan i dramatičan prizor Isusovog stižavanja oluje na moru. Neobičan zato jer Isus spava u pola bijela dana tako duboko da ga ni oluja nije probudila. Dramatičan jer je prigovor učenika Isusu da on za njih ne mari izraz sebičnosti ljudi koji misle samo na vlastitu kožu i znak njihove malovjernosti. Jesu li možda i naše molitve izraz još uvijek manjkave vjere kojom od Boga tražimo samo vlastitu korist? ■

TRINAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

I ove nam nedjelje Božja riječ progovara o otajstvu zla, patnje i smrti. U prvom čitanju iz Knjige mudrosti (Mudr 1, 13-15; 2, 23s) starozavjetni mudrac podsjeća nas da je Bog čovjeka i svijet stvorio za život i besmrtnost. Odakle onda zlo i smrt? Tko je za njih odgovoran? Starozavjetni mudrac odgovara da su zlo i smrt u svijet ušli po davlu, odnosno po njegovoj zavisti. Đavao je zavidan Bogu što je svemoguć i dobar; zavidan je i čovjeku kad ovaj živi u prijateljstvu s Bogom i zato ga navodi na grijeh da bi upropastio to prijateljstvo. Pripjevni psalam (Ps 30) erupcija je radosti starozavjetnog vjernika koji je već jednom nogom bio u grobu, ali ga je Bog

čudesno spasio od smrti. U drugom čitanju iz Druge poslanice Korinćanima (2 Kor 8, 7.9.13-15) apostol Pavao poziva kršćane Korinta da materijalno pomognu Crkvi u Jeruzalemu, pozivajući se na načelo pravednosti i razboritosti - nije potrebno da zbog darežljivosti oskudijevaju, nego da dadu od svojeg suviška jer se i sami jednom mogu naći u potrebi. U evanđelju (Mk 5, 21-43), ozdravivši ženu od dugogodišnje bolesti i uskrivši dvanaestogodišnju djevojčicu; kćer Jaira, nadstojnika kafarnaumske sinagoge, Isus ističe važnost osobne vjere bez koje ni veličanstvena čudesna djela koja je činio ne bi mogla biti učinjena. ■

ČETRANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Božja riječ upućena čovjeku teško dopire do njegova srca. Današnja nam čitanja otkrivaju razlog zašto je tako. U prvom čitanju iz Knjige proroka Ezekijela (Ez 2, 2-5) slušamo kako Bog svom narodu, koji se od njega odmetnuo, šalje proroka Ezekijela da mu prenese njegovu poruku spasenja. Odmetnički narod, upravo zato jer se udaljio od Boga i prestao vršiti njegove zapovijedi, teško prima Božju riječ, a Božje glasnike prezire. U pripjevnom psalmu (Ps 123) molitelj se jada Bogu jer je, kao njegov glasnik, na vlastitoj koži iskusio da su ljudi prezreli Božju riječ koju im je navijestio, ismijali ga i izrugali. I apostol narodâ Pavao mnogo je puta doživio isto, o čemu nam svjedoči u ulomku iz Druge poslanice Korinćanima (2 Kor 12, 7-10). Poradi Krista doživio je mnoge uvrede i bio izvrnut progonstvima. No to ga nije obeshrabrilo i slomilo, već mu je, naprotiv, bilo dodatni motiv da sa baš na muci pokaže junakom. To je mogao zbog svog povjerenja u Krista Gospodina koji jedini daje snagu i tako čuva svoje vjerne od svakog zla. U Markovu evanđelju (Mk 6, 1-6) slušamo kako je i sâm Gospodin Isus u svojem zavičajnom gradu Nazaretu naišao na odbacivanje i zapanjujuću nevjeru. Zbog odbijanja svojih sugrađana nije htio učiniti niti jedno čudo jer je poštivao njihovu slobodu. Ne dopustimo da svojom krivo korištenom slobodom budemo zapreka Božjim čudesima u današnjem svijetu! ■

JEDANAESTA NEDJELJA KROZ GODINU

Riječ Božja ove nedjelje obiluje metaforama, odnosno slikovitim govorom. U starozavjetnom čitanju prorok Ezekiel (Ez 17, 22-24) metaforom mlade graničice cedra, koja odlomljena i drugdje zasađena izrasta u predivni visoki cedar, govori o Božjem načinu djelovanja. Bog od onoga što je maleno i naizgled slabašno čini nešto veliko. On uvijek ispunja svoju volju, bez obzira na ljudska očekivanja i ljudsku logiku. Pripjevni psalam (Ps 92) poziv je na trajnu i neprestanu hvalu takvom Bogu. I on obiluje metaforama. Pravednik je uspoređen s cedrom libanonskim i s palmom. U novozavjetnom čitanju (2 Kor 5, 6-10) apostol Pavao metaforom useljavanja i iseljavanja poziva nas da hodimo u vjeri, a ne u gledanju. A hod u vjeri često je krivudav, ispunjen tjeskobama, padovima, ali i ushitima i vrhuncima. Bitan je konačni cilj - Krist koji će nam suditi po djelima. U evanđeoskom ulomku (Mk 4, 26-34) slušamo Isusa, pravog virtuozu metaforičkog govora, dok nam u prisposobama tumači logiku Nebeskoga Kraljevstva koja je protivna logici svijeta. Kraljevstvo Nebesko je poput sjemena koje, premda slično i gotovo nevidljivo, u svoje vrijeme ipak donosi velike plodove. Koje li radosti biti graditeljima toga Kraljevstva! ■

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat, Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Romana Thür • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

ANA TOMIČIĆ IZ ŠTIVICE, POLUMARATONKA I PJEVAČICA U CRKVI

S Bogom razgovaram i dok trčim

Tekst: Višnja Mikić • Fotografije iz albuma Ane Tomičić

Poznavala sam Anu Tomičić od malih nogu; najprije kao sitnu djevojčicu pa kao marljivu i ozbiljnu ministranticu, potom kao pjevačicu i čitačicu u župnoj crkvi svete Marije Magdalene u Štivici. Nikada ne bih pomislila da će postati čvrsta, žilava i uporna trkačica.

Uvijek je bila redovita na svetim misama, imala je prekrasan alt, pomagala pri uređenju crkve, pogotovo uoči većih blagdana, krizmi i sl.

Nedostaje joj Slavonija

Ana je završila srednju ekonomsku školu u Požegi, a od 2004. zaposlena je u Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. Trenutno živi i radi u Zagrebu, na Vrbanima. Otišla je iz rodnog

sela, kao i toliki drugi mladi ljudi, ali nika-da nije potpuno napustila Štivicu. Kad god bi došla kući, nedjeljom nam se pridružila na koru i pjevala, predlagala neke pjesme koje nije čula u Zagrebu, ali koje se u našoj župi, gdje se njeguje isključivo crkveno pučko pjevanje, još mogu čuti. Živeći na Vrbanima pripada Župi Blagovijesti, odnosno Navještenja Gospodinova, gdje je također redovita na svetim misama.

– Naravno da mi nedostaju Slavonija i rodno selo, zato često dolazim kući. Uvijek rado ističem tko sam i odakle dolazim, tako da za Štivicu znaju svi moji suradnici na poslu i prijatelji u Zagrebu. Neki me čak zovu nadimkom Štivica.

Ana je oduvijek voljela trčanje. Još u srednjoj školi javljao se poriv i želja, ali ih tada nije razvila niti se ozbiljnije posvetila trčanju. U vrijeme ljetnih praznika obvezno je trčala poljem. Krenula bi od šti-vičkog rukometnog igrališta pa do šume i polja koji se zovu Betinka i natrag. Otišavši u Zagreb, nastavila je „trčkarati“ po Jarunu i nasipu, no trčala je tijekom proljeća i ljeta, a jesen i zimu strogo je izbjegavala zbog kiše, hladnoće i snijega. Početkom prošle godine upisala se u Školu trčanja Adidas (četvrta generacija). Od tada se aktivno i redovito bavi trčanjem.

Trčala u Budimpešti, Ljubljani...

Plan i cilj ove Škole bio je osposobiti polaznike za istrčavanje polumaratonu, odnosno relacije od 21 km i to a Zagreb-polumaratonu 12. listopada 2014. godine.

– Činilo se nedostižnim, ali uz redovite i predane treninge tri puta tjedno te uz vrhunске trenere, ekipno smo dostigli taj cilj. Istrčala sam polumaraton za 1:53:34 što je za početnika odličan rezultat. Prije

Zagreb-polumaratonu, trčali smo kros-utke zagrebačkim kvartovima od 1 do 10 km. Trčali smo i na Plitvicama te u Ljubljani. Početkom ove godine službeno sam postala član kluba „AK Perpetuummobile“ koji je osnovala Škola trčanja Adidas.

Ana se ovog proljeća intenzivno pripre-mala za polumaraton u Budimpešti koji je održan 19. travnja i bila je još bolja nego u Zagrebu. Ostvarila je vrijeme 1:49:01. Zatim je uslijedila humanitarna utrka u Zadru „Wings for live“ koja se trči diljem svijeta i starta u svim zemljama u isto vrijeme – 3. svibnja u 11.00 sati. Tu je stopototna vrijednost startnine namijenjena zakladi „Wings for live“, a glavni cilj utrke je skretanje pozornosti na ozljede ledne moždine i prikupljanje sredstava za istraživanja koja se provode s ciljem pronalaska lijeka. Ana kaže da je dobro trčala i da je preza-dovoljna, da je Zadar prekrasan, a Zadranu veoma dragi ljudi. Poslije ove utrke opet je čekaju Plitvice, Zagreb, Ljubljana...

Na redu je maraton

– Cilj svega je pripremiti nas polaznike za maraton dužine 41 km koji ćemo trčati sljedeće godine. Zato redovito treniram i kad dođem kući. Omiljena relacija mi je Štivica – Davor. Sada trčim po svim vremenskim uvjetima i tijekom svih godišnjih doba. Preskakanja nema! Na treninzima i trkama upoznala sam divne ljude s kojima me veže čvrsto prijateljstvo, ali ni u jednom trenutku nisam zaboravila svoju vjeru. Vjera mi puno znači u životu i radu. Bogu zahvaljujem na svakom treningu, na svakoj utrci, svakodnevno. Zahvaljujem mu što me vodi kroz sve to. Prije svake utrke obvezno se pomolim. Povučem se u stranu, pogledam u nebo jer mi je jednostavno potrebno tih nekoliko minuta nasamo s Bogom. S njim ponekad razgovaram i dok trčim. Zahvaljujem mu što mi je darovao upornost i snagu da bih mogla trčati. Tijekom utrke, što sam počela raditi za vrijeme svog prvog istrčanog polumaratonu, prekižila bih se kad bih protrčala kraj crkve ili križa krajputaša, stoga to nastavljam raditi i danas. To je uvijek znamen koji me podsjeća na Isusa i ja ga radosno pozdravljam – završava Ana.

UGRIN CSAK – NADBISKUP, VOJNIK, VLASTELIN I PRVI VLASNIK POŽEŠTINE (? - 1241.)

Osnovao Požeški zborni Kaptol sv. Petra

Piše: Goran Đurđević

Jedna od potpuno zaboravljenih povijesnih ličnosti Požeštine svakako je Ugrin Csak. O tome koliko je zaboravljen, svjedoči podatak da nikad nijedna ulica ili trg u Požegi i okolici nisu nosili njegovo ime. Međutim, upravo je prvi zapis o Požegi vezan uz njega i može se reći da je ime Požege izravno povezano s njime. No, tko je bio Ugrin Csak?

se razbolio i više nije sudjelovao u vojnim akcijama. Posvetio se skupljanju relikvija pa je tako skupio brojne relikvije, između ostalih i glavu svetog Stjepana. Početkom 1218. g. Andrija II. i Ugrin krenuli su natrag. Tijekom putovanja po jugoistočnoj Europi, došli su u Ugarsku i nedugo nakon toga Ugrin je imenovan za kaločkog nadbiskupa (1219.) te je na toj funkciji ostao do kraja života.

Sudjelovao u križarskom ratu

Ugrin Csak sin je Bása I. Csaka, a braća su mu Bása II. i Pósa I. koji su bili kraljevski rizničari. Ne znaju se točni podaci o njegovom rođenju, no prvi izvori spominju ga 1217. kao kraljevskog kancelara u službi Andrije II. Arpadovića. Vjerojatno je prisutan i na krunidbi Andrije II. Arpadovića (1205. godine). Pouzdano se zna da je zajedno s Andrijom II. Arpadovićem sudjelovao u V. križarskom ratu. Naime, kralj Andrija II. više je puta zvan u križarske ratove (najmanje tri puta - 1201., 1209., 1213.), a konačno je pristao 1216. pod pritiskom novog pape Honorija III. Moderna historiografija smatra kako je Andrija II. pristao na odlazak u rat zbog upražnjenog mjesta cara Latinskog Carstva u Konstantinopolu (Carigradu) jer je njegova žena Jolanta de Courtenay bila nećakinja preminulog cara Henrika. Štoviše, prema kasnijim pismima samog pape Honorija III., Andrija II. bio je jedan od izvednijih kandidata, međutim, ipak je izabran njegov punac Petar de Courtenay. Drugi pretpostavljeni razlog odlaska je zavjet koji je Andrija dao svom ocu Beli III. te zbog toga dobio pozamašnu svotu novca za okupljanje vojske. Uz austrijskog vojvodu Leopolda VI., Andrija II. je s najvećom kraljevskom vojskom u povijesti križarskih ratova (10 000 vojnika) krenuo na pohod prema Jeruzalemu. Među tom vojskom bio je i Ugrin. Budući da nije imao sredstava za pomorski prijevoz, Andrija II. odustao je od Zadra u korist Mletačke Republike. Na Bliskom se istoku iskrcao u Aciri i tamo je kao kralj imao važnu ulogu na prvom pohodu na rijeci Jordan. Nakon toga

Jačao katolicizam

Kao kaločki nadbiskup sudjelovao je u izgradnji velike bolnice u Kaloči te pokretanju ili ponovnom uspostavljanju Srijemske biskupije 1229. koja je imala sjedište u Banoštoru. Zanimljivo je njegovo sudjelovanje u pohodima protiv članova Crkve bosanske (1225. - 1227.) što su također bili svojevrsni križarski ratovi. Crkva bosanska specifična je kršćanska organizacija koja se pojavila u srednjovjekovnoj Bosni i historiografija ju je izjednačavala s bogumilima ili patarenima temeljeći sličnosti na dualizmu kao temeljnoj odrednici (kontrast između dvaju svjetova – materijalnog i duhovnog). Crkva bosanska može se smatrati rigidnijim oblikom kršćanstva unutar srednjovjekovnog kršćanskog pluralizma (postojala su stroga pravila za vjernike, stroži način selekcije vjernika itd.). Ugrin je poticao pohode prema Bosni jer je od kralja Andrije II. dobio Bosnu, Usoru i Soli kao svoje posjede te mu je bilo u interesu smanjiti djelovanje pripadnika Crkve bosanske u čemu je imao veliku podršku dominikanaca koji su provodili latinizaciju tadašnje bosanske Crkve, ugarskih velikaša i samoga kralja koji su željeli proširiti svoju vlast. U tom kontekstu treba promatrati odnose Katoličke Crkve i Crkve bosanske koja je bila državna Crkva srednjovjekovne Bosne (od druge polovice 14. stoljeća poglavar Crkve bosanske *did ili djed* kruni bosanske vladare). Razlike između tih Crkava više su političke nego teološke naravi. Tijekom ovih nadmetanja i sukoba oko Bosne, dolazi i do interesa nadbiskupa Ugrina za Požešku kotlinu. Srednjovjekovna utvrda Stari grad poznata pod na-

živom Castrum de Posega prvi put se spominje 11. siječnja 1227. godine kada papa Honorije III. potvrđuje predaju požeškog Starog grada sa svojim posjedima i pravima kaločkom nadbiskupu Ugrinu kojemu je tu utvrdi nekoliko godina ranije predao Andrija II. (pretpostavlja se da je predana 1225. ili 1226. godine). Vjerojatno je to Andrija II. učinio zbog financijskih razloga jer je nadbiskup utvrdi u službu platio novcem. Cilj je bio jačanje katolicizma i borba protiv nevjernika u Bosni koji su postupno prelazili i u Slavoniju te je utvrda služila kao svojevrsna baza (o mogućim pripadnicima Crkve bosanske u Požeštini svjedoče nazivi Dina Rika ili Djedina Rijeka i Dobrogošće). Uz navedeno, nadbiskup Ugrin kupuje i službu Požeške županije čime je objedinjena duhovna i politička funkcija u jednoj osobi.

Inače, spomenuti je Ugrin značajan jer je 1230. osnovao Zborni kaptol Svetog Petra u današnjem Kaptolu. Također je rješavao različite sporove o čemu pišu izvori iz 1232. i 1234. godine. Tijekom županske službe postao je i metropolit za Bosnu te je sjedište Bosanske biskupije premješteno u Đakovo.

Budući vladari, nasljednici Andrije II., po svemu su sudeći oduzeli tvrđavu i Požešku županiju nadbiskupu Ugrinu. Vjerojatno je to bilo u vrijeme Bele IV. kada Županija postaje dio kraljevskoga vlasništva. Tijekom vladavine kralja Bele IV. dolazi do još jednog značajnog sukoba. Riječ je o napadu Tatara ili Mongola koji su 1241. napali Ugarsko-Hrvatsko Kraljevstvo. Središnja se bitka dogodila 11. travnja 1241. na rijeci Šajo. Ugarsko-hrvatsku vojsku predvodio je kralj Bela IV., a među ostalim vojskovođama ističe se i Ugrin. U toj je bitci izginulo više vojskovođa, plemića, vojnika i crkvenih velikodostojnika (pet nadbiskupa i biskupa), a jedan od njih bio je i sam Ugrin. Time je završio život ovog kaločkog nadbiskupa i požeškog župana u čije se vrijeme prvi put spominje grad Požega.

Danas je Ugrin Csak potpuno zaboravljen, a radi se o osobi veoma zanimljive biografije (bez obzira na malenu količinu podataka kojom raspolazemo). Vjerujem da bi detaljnije istraživanje dodatno osvijetlilo lik ovog zanimljivog nadbiskupa, vojskovođe, plemića, požeškog župana i gospodara Starog grada.

Križevi se, uz Isusovu pomoć, lakše nose

Tekst i fotografije: Višnja Mikić

Tridesettrogodišnji Vinko Pavković iz Komarnice uspješno izrađuje suvenire od drveta u poznatom rezbarskom „duborezu“. Njegov djed, Matija Trusić, u prošlom stoljeću bio je poznat i priznat rezbar i pčelar te je zaslužan za razvoj rezbarstva u Štivici i okolnim mjestima čiji su rezbareni suveniri ubrzo stigli na gotovo sve kontinente. Poslije Domovinskog rata manje se rezbari, ali kod mnogih je ostala ljubav prema drvetu pa se tako i nadalje razvija rezbarska mašta.

Vinko je prije tri godine imao tešku operaciju srca. Božjom milošću i uz molitve majke Mare, obitelji, rođaka i prijatelja, oporavio se i danas, hvala Bogu, normalno živi i radi u kući i oko kuće s majkom i bratom. Uz duborez, voli vrt i cvijeće.

– Kad sam se vratio iz bolnice, razmišljao sam kako bih skratio vrijeme. Čim sam se oporavio, počeo sam, a to sam vjerojatno naslijedio od djeda, rezbariti. To je bio moj novi početak. Izrađivao sam u duborezu likove orača, lovaca, motiv „Dobro jutro“ koji je nekada, zajedno sa slavonskim *peškirom*, krasio svaku šokačku sobu. Zatim sam počeo raditi sakralne motive. Ovo što vidite da završavam, lik je Isusa koji nosi križ. Svi mi imamo svoje križeve, ali kad ih nosimo s Isusom, lakše je jer je on na sebe uzeo sve naše terete – ističe Vinko.

Ovog će ljeta Vinko malo „zaboraviti“ rezbariju i otići raditi u Rovinj gdje je, kao izučeni

trgovac, radio već godinama u sezoni. Sada želi nastaviti s radom do jeseni te tako priskrbiti sredstva za duge zimske mjeseci. Tada će opet uzeti rezbarski alat i, uz pucketanje peći u toplini sobe, izrađivati razne motive u drvetu koji će pod spretnim Vinkovim prstima poprimiti gotovo umjetnički izgled.

Kako kaže Vinkova majka, vjera ih je održala u najtežim trenucima života pa od vjere žive i dalje. Ona će vrijeme provoditi u molitvi i pjevajući u crkvenom zboru, a Vinko će, uz molitvu, raditi na jugu pa onda od jeseni opet u svom rodnom i pitomom posavskom selu Komarnici.

ZORICA KRPAN, PROF. MATEMATIKE IZ POŽEŠKE ŽUPE SV. L. MANDIĆA

Darovala oko 400 sati instrukcija iz matematike

Piše: Ljiljana Marić • Snimio Duško Mirković

Zorica Krpan, profesorica matematike iz požeške Župe sv. Leopolda Madića, prije pet godina rado se odazvala na poziv tadašnjeg župnika mons. Vjekoslava Marića da se priključi župnim volonterima. Smatrala je da može dati i više od onoga što se tražilo od volontera. Župniku je predložila da u župnoj dvorani daje instrukcije djeci osnovne i srednje škole kojima je potrebna pomoć iz matematike, a koja to ne mogu platiti.

– Župnik je moju ponudu objavio na misi i prijavila se grupa koja je sve četiri godine išla na instrukcije, a u kojoj su bili učenici iz gimnazija i iz Ekonomske škole. Bilo je još i onih koji su dolazili povremeno prije testova ili kada bi dobili lošu ocjenu. Od ove školske godine imam učenike različitih uzrasta; od učenika šestih razreda osnovne škole do maturanata. Imam i jednu grupu učenika prvog razreda srednje škole koji su najredovitiji te grupu maturanata. Iako je za poduku određen utorak i srijeda, dolazim i češće kada zatreba – ističe prof. Krpan koja je do sada održala oko 400 sati nastave matematike u župnoj dvorani.

Profesorica ističe da je najteže uče-

nika uvjeriti da se matematika mora redovito vježbati te da nema znanja matematike bez temelja. Ako učenik nije svladao temelje, uvijek će mu se pojavljivati ‘rupe’ u svakom višem razredu ili u srednjoj školi. Budući da su instrukcije iz matematike najtraženije instrukcije, ovo je velika pomoć učenicima i njihovim roditeljima. Učenici su zahvalni što im na ovakav način, njima jako važan, netko besplatno pomaže.

– Volim raditi s djecom i ovo mi nije teško. Mnogi se čude što dajem instrukcije besplatno, ali ja sam odlučila svoje slobodno vrijeme pokloniti drugima i pomoći im – objašnjava prof. Krpan.

Župnik Jozo Jurić potvrđuje da je ova aktivnost, koja pripada u Caritasovu djelatnost, jako dobro prihvaćena. – To je čisti dar vremena i znanja drugima. Lijepo je što u župi postoje oni koji su i na ovakav način spremni pomoći. Mogu reći da u župi imamo još i profesore engleskog i hrvatskog jezika te kemije i fizike koji žele pomoći. Međutim, za te predmete manji je interes, a za neke predmete nitko se nije javio pa ostali profesori daju instrukcije prema potrebi – objasnio je župnik Jurić.

